

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Politiserat rättsväsen
Jordan Peterson
Livets gas

nr 3 2019 årgång 45 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 3 2019
Nummer 265 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45
bestallning@contra.nu

contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
contra.nu/for-prenumeranter
Användarnamn och lösenord finns bara i
den tryckta versionen av Contra

Nätbutik

Gå in på
contra.nu/contras-natbutik/

Facebook

facebook.com/pages/
Contra/128635870583878

Twitter

twitter.com/contranu

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.
Bibliotekarie: Filip Björner.
Övriga medarbetare: Karl-Göran Bottwyk,
Tommy Hansson, Britt-Louise Hoberg,
Bertil Häggman, Bertil Lindblom och
David Stavenheim samt Christer Arkefors i
Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och
Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2019-06-03
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlskrona 2019

Skäms svenska folk – men lite mindre än förra gången

Extremistpartierna tappade hälften av sina svenska mandat i valet till Europaparlamentet. De gick från sex till tre mandat. Miljöpartiet förlorade två och Feministiskt initiativ sitt enda mandat. Vänsterpartiet behöll tyvärr det mandat de fick förra gången. Tillsammans fick de tre partierna 18,9 procent av rösterna, att jämföra med 26,8 procent år 2014. Nästan var femte svensk röstade på ett parti som inte borde ha någon plats alls i ett civiliserat samhälle. Farligast av de tre är Miljöpartiet eftersom de har en agenda som direkt slår mot det svenska välståndet och vill använda skattepengarna till bisarra och samhällsskadliga projekt som gör det svårare att leva i Sverige. Och får de inte gehör i Sverige vill de gärna använda EU för att genomdriva sina åsikter över svenskarnas huvuden. Tyvärr är det dessutom så att Miljöpartiet umgås på god fot med flera partier som är beredda att köpa makt för stöd till de samhällsskadliga förslagen från Miljöpartiet.

Det parti vars historia är så mörk att det borde diskvalificera totalt, med stöd till världens mest blodbesudlade diktaturer i sitt förflutna, fick nästan sju procent av rösterna. Skäms svenska folk!

Feministiskt initiativ fick visserligen tio gånger så många röster som hade känts bra. Men det gick i alla fall åt rätt håll.

Flera partier sade sig kämpa mot ”extremismen”, men ett av dessa sitter i samma regering som ett av extremistpartierna. Två av de andra ger sitt passiva stöd till samma regering.

Det finns två länder som av ledande svenska politiker är mer illa omtyckta än andra inom EU-familjen. De påstås vara ett hot mot demokratin. Demokrati betyder folkstyre och folket i dessa länder har fått säga sitt åter en gång i fria val. I Ungern fick Fidesz (med allierade) 52 procent av rösterna. I Polen fick PIS 46 procent av rösterna. Är det inte dags för de svenska partierna att respektera de andra europeiska folkens demokratiska rättigheter att rösta fritt? Det parti som fick flest röster i Sverige fick hälften så stor andel som PIS i Polen. Lägg därtill att Polen har fyra gånger så många invånare som Sverige och kontentan blir att PIS ensamt fick fler röster än samtliga svenska partier. Det bör även noteras att Brexitpartiet i Storbritannien tillhör de partier som fick fler röster än samtliga svenska partier tillsammans.

CONTRA-NYTT

Så fungerar din prenumeration på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumeration är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från Contra tillsammans med sista numret på din prenumeration. Skulle du av misstag betala en gång för mycket förlängs prenumerationen med ytterligare ett år även om prenumerationen just då inte är slut. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Omslagsbilden. Koldioxid är livets gas. För att få det att växa bra fördubblas en trädgårdsmästare koldioxidhalten i ett växthus. Foto: Mostphotos/Elena Nichizhenova

Koldioxid är livets gas – högre halter ger rikare skördar

Koldioxid är livets gas. Nödvändig för livet på jorden. Alla växter lever på koldioxid som genom fotosyntesen skapar syre, som är en förutsättning för djurlivet på jorden. Innan växtligheten skapat en tillräckligt hög andel syre i atmosfären fanns det ingen chans för djur att utvecklas.

Idag håller jordens atmosfär en koldioxidhalt på 400 ppm (delar per miljon, 400 ppm motsvarar 0,04 procent). Koldioxid är en osynlig och luktfri gas som inte är hälsovadlig. Greta Thunbergs mamma har hävdad att Greta kan se koldioxiden. Kan hon det är hon ensam i världen om den egenskapen. I växthus är det vanligt att trädgårdsmästaren medvetet dubblar koldioxidhalten till 800 ppm för att påskynda tillväxten av till exempel tomater.

På den internationella rymdstationen anser man inte att det är något problem med nivåer på 5 000 ppm och i atomubåtar är det OK med 8 000 ppm. På bägge ställena koncentreras människans utandningsluft som innehåller 40000 ppm koldioxid.

I jordens barndom var koldioxiden den dominerande gasen i atmosfären. Det handlade inte om dagens 0,04 procent utan om en koldioxidhalt på över 50 procent. Dock sjönk halten successivt, delvis på grund av att den absorberades i havet.

Det var när koldioxidkoncentrationen var nere på 5 000 ppm som de flesta av dagens sädeslag utvecklades, för 400 miljoner år sedan. När koldioxidhalten sjunkit till 4 000 ppm var det dags för barrträden att ta plats på planeten (360 miljoner år sedan). Koldioxidhalten var då tio gånger så hög som idag. För 160 miljoner år sedan låg koldioxidhalten på 2 200 ppm vilket gav möjlighet

för lövträden att utvecklas. Men koldioxidhalten fortsatte att sjunka.

Under den senaste istiden var koldioxidhalten i atmosfären betydligt lägre än idag. Bara 180 ppm. Det betydligt kallare världshavet sög åt sig mer koldioxid och koldioxidhalten var så låg att en del av växtligheten inte klarade sig, vilket fick till följd att det gick dåligt också för djur och människor. Människor levde ju på djur och växter och när det gick dåligt för dessa gick det även dåligt för människan.

Efter istidens slut för snart 12 000 år sedan förbättrades förhållandena avsevärt.

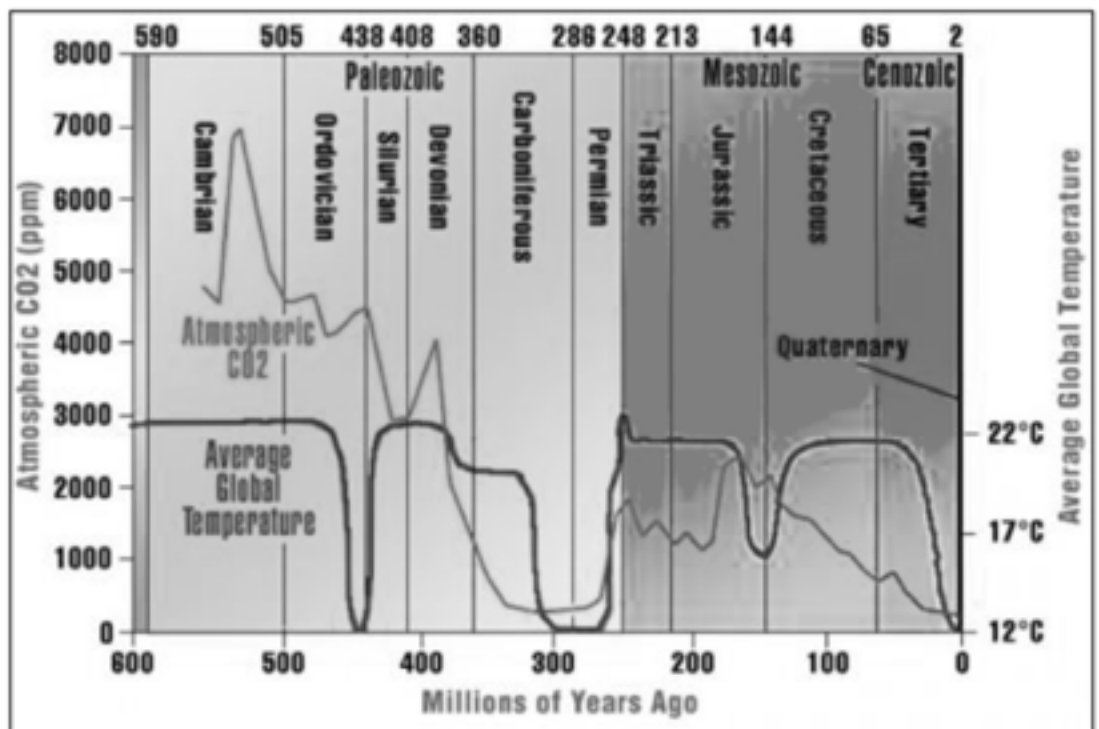
cg.holm
@contra.nu

Växtliv och djurliv tilltog kraftigt och antalet människor ökade snabbt. Det för-

tjänar att noteras att såväl temperatur som koldioxidhalt ökade. Dock var det temperaturen som ökade först, koldioxidhalten kom med cirka 800 års eftersläpning. En hypotes är att den ökade medeltemperaturen medförde att haven absorberade mindre koldioxid. Men vetenskapen har ingen klar bild av sambandet mellan koldioxid och jordens temperatur. Trots att just det påstådda sambandet är grunden för hela klimathysterin.

För cirka 7 000 år sedan var förhållandena mycket gynnsamma för människan. Medeltemperaturen i Skandinavien låg 2–3 grader över dagens. Det vill säga 1,5 till 2,5 grader över den nivå som man vill uppnå med Parisavtalet. Många växter som idag inte alls trivs på våra breddgrader frodades.

Atmosfären behöver ett ständigt tillskott av koldioxid för att halten inte ska bli för låg. Tillskottet kommer till större delen från vulkanutbrott och nedbrytning av växter. Merparten – över tre fjärdedelar – av tillskottet av koldioxid till

Under större delen av den senaste halva miljarden år har koldioxidhalten legat omkring 5 gånger högre än nuvarande nivå och jordens medeltemperatur har varit cirka 10 grader högre. Medeltemperaturen är numer på väg tillbaka till en mer normal nivå.

Jakobshavns isfjord (eller Ilulissatfjorden) är tilloppet för många av isbergen som kalvas på Grönland och sedan flyter ut i Atlanten. Notera fiskebåten nere till höger om det stora isberget. Foto Greenland Travel.

Grönlandsisen växer igen

Isen på Grönland försvinner! Säger miljöalarmisterna.

Sanningen är att isen på Grönland varierar. Efter några års minskande istäcke på den viktiga Jakobshavns-glaciären har utvecklingen vänt snabbt och Jakobshavns-glaciären växer nu kraftigt.

Varför titta på just Jakobshavns-glaciären? För att den har varit och är en av de viktigaste ursprungerna för isbergen på Nordatlanten. Glaciären ligger i en sänka ut mot Grönlands sydvästra kust och ge-

nom sänkan glider glaciären ner mot havet för att sedan kalva isberg. Det antas att isberget som sänkte Titanic ursprungligen kom från Jakobshavns-glaciären. Samtidigt som isen glider ner mot väster och försvinner ut i havet fyller ny nederbörd på glaciären från nordost.

Så sent som under 2000-talet rörde sig Jakobshavns-glaciären 17 km om året och höjden minskade med 20 meter om året vid isfronten. Det passade utmärkt i den bild som skapades av klimatalarmisterna. Och saken blev inte sämre av att

atmosfären kommer från dessa naturliga källor. Förbränning av kolväten, det som klimatalarmisterna vill stoppa, människans bidrag, svarar för mindre än en fjärdedel av den ökade koldioxidhalten. Ändå är det den begränsade delen av koldioxidutsläppen som politikerna vill satsa miljarder på att minska.

Dansken Bjørn Lomborg har räknat fram att kostnaderna för de åtgärder som fastställdes i Paris-överenskommelsen 2015 uppgår till 100 biljoner dollar (1 triljon kronor) eller tre fjärdedelar av ett års bruttonationalprodukt för hela klotet. Insatsen på 1 triljon kronor skulle innebära att den globala uppvärmningen blir 0,05 grader lägre än annars. En del forskare håller inte med Lomborg och menar att ökningen av temperaturen skulle begränsas med hela 0,2 grader. Men någon

nämnvärd effekt skulle den i alla fall inte ha.

Parisavtalet vill maximera temperaturökningen till 2 grader, eller helst 1,5 grader, från industrialismens genombrott år 1850. Redan idag har temperaturen gått upp med ungefär en grad, vilket innebär att avtalet egentligen försöker begränsa temperaturuppgången till mellan en halv och en grad.

Den ökade temperaturen under de gångna 150 åren förklaras bäst av de avklingande effekterna av "Lilla istiden" mellan 1450 och 1750. Då det var så kallat att Karl X Gustav kunde tåga över Bälten och erövra Halland, Blekinge och Skåne. Den främsta förklaringen till temperaturuppgången sedan Lilla istiden står att finna i variationer i solens aktivitet och jordens bana runt solen. ☞

glaciären ligger nära de bebodda delarna av Grönland, så det var förhållandevis enkelt att hålla kontroll på vad som hände.

Så kom kylan 2013 och allt vände plötsligt. Anna Hogg, forskare vid universitetet i Leeds, konstaterar att utvecklingen för Jakobshavns-glaciären vände tvärt och sedan dess har glaciären växt. Forskarna hade förutspått en fortsatt avsmältning och till och med att ett minskat istäcke på Grönland skulle bidra till en ökad havsnivå. Så blev det inte alls. Satellitmätningar visar att glaciären nu ökar med 20 meter om året, lika mycket som minskningen var för bara något decennium sedan. Eftersom Jakobshavns-glaciären var en av de viktigaste bidragsgivarna när det gäller isberg från Grönland har summan av tillskott av smältvatten från Grönland genomgått ett tvärstopp.

Faktum är att istäcket på Grönland har varierat kraftigt under de senaste 150 åren och att glaciärerna började minska långt innan mänskliga koldioxidutsläpp märktes. Från 1880 och framåt minskade glaciärerna. På 1930-talet var det rekordvarmt. Glaciärerna minskade, men bara sakta.

Under tiden efter inlandsisen var det under 6 000 år cirka sex grader (!) varmare än idag på Grönland. Under de 6000 åren smälte 30 procent av Grönlands-glaciären, men den efterföljande kylan har gjort att den växt till sig igen. ☞

Liten del av koldioxiden från människan

Mänskligt genererad koldioxid är bara några procent av den totala koldioxidomsättningen i världen. De naturliga svängningarna spelar betydligt större roll.

Klimatalarmisterna har fel i det mesta. På två punkter har de dock rätt. Jordens medeltemperatur har gått upp under de senaste hundra femtio åren. Och koldioxidhalten har ökat under samma period.

När man försöker koppla ihop det här blir det dock fel. Rejält fel. Är det den höjda medeltemperaturen som driver upp koldioxidhalten eller är det den höjda koldioxidhalten som driver upp medeltemperaturen? Mycket talar för att det är den höjda medeltemperaturen som driver upp koldioxidhalten. Medeltemperaturen höjs på grund av solaktiviteter och tillfälliga klimatfenomen som att den "lilla istiden" (som var kallast under 1600-talet) klingar bort.

Nästa led i klimatalarmisternas resonemang blir ännu svagare. Att det skulle

id, i haven 40 000 Gton, i marken 2 000 Gton och fossilt mellan 4 000 och 10 000 Gton.

Det råder viss oenighet inom den vetenskapliga världen om det över huvud taget finns någon mänskligt förorsakad temperatureffekt. De som är aktiva och finansierade av FN:s klimatpanel IPCC anser dock i flertalet fall att det finns en koppling mellan människans utsläpp och temperaturen. Men skulle de ha en annan uppfattning skulle de genast bli utan både forskningsanslag och lön.

Fristående forskare har en helt annan uppfattning. Och under alla omständigheter konstaterar de att de mänskliga utsläppen är mycket små jämfört med de naturliga.

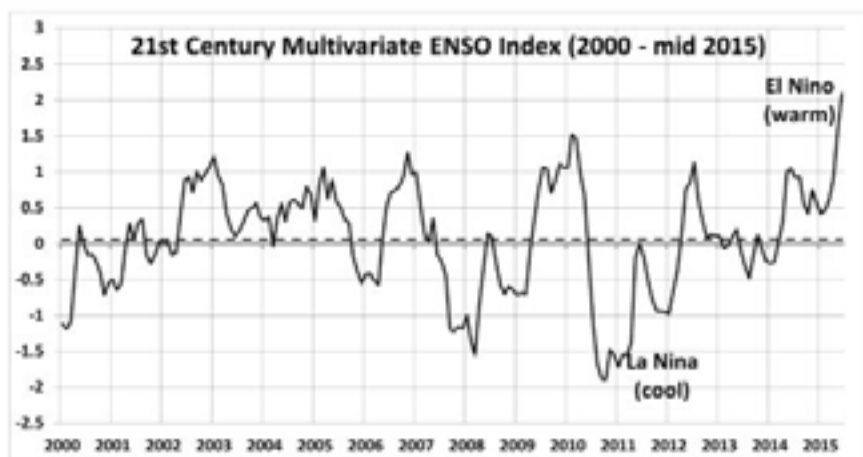
Om vi eliminerar de väderfenomen

i Stilla havet som kallas El Niño och La Niña, så ser vi att under de senaste tjugo åren har temperaturen på jorden knappast ändrats alls. El Niño innebär att havsströmmarna längs Sydamerikas västkust ändras så att temperaturen går upp kraftigt. När strömmarna ändras åt motsatt håll, La Niña, går temperaturen ner. Väderfenomenen återkommer med oregelbundna mellanrum, och eftersom vi senast år 2015–2016 hade El Niño, så kännetecknas jämförelser som innehåller de åren av ökande medeltemperatur. Men så kan man inte se på den långsiktiga temperaturutvecklingen.

Vi vet att El Niño kommer och vi vet att La Niña kommer. Vi måste på något sätt förhålla oss till detta och ta hänsyn till det när vi jämför temperaturen över en längre period.

Om vi ser till utvecklingen över en längre period – hundra femtio år eller så – så kan vi notera att temperaturen ökat med strax under en grad. Men hur mycket av detta är förorsakat av solaktivitet, jordens varierande bana runt solen och av människan?

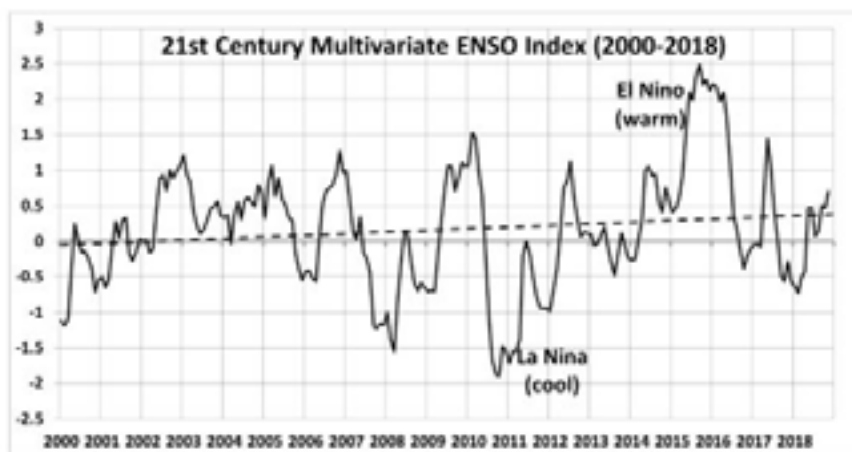
Klimatalarmisterna talar högt om att alla temperaturstegringar är förorsakade av människan. Men så är det inte. I den mån koldioxidhalten alls påverkar temperaturen är det i huvudsak naturliga koldioxidutsläpp det handlar om. De är mångdubbelt större än de mänskligt förorsakade utsläppen.

Medeltemperaturen under 2000-talet fram till början av El Niño 2015–2016. Medeltemperaturen var i stort sett konstant.

vara människan som förorsakar en så hög höjning av koldioxidhalten att det märkbart skulle påverka jordens medeltemperatur. Betraktar vi omsättningen av koldioxid svarar naturliga fenomen som vulkaner och nedmultning av växter för merparten av koldioxidutsläppen. Utbytet mellan hav, växtlighet och atmosfär uppgår till ungefär 210 Gton (miljard ton) per år. Människans utsläpp är bara 9 Gton (varav bara 4 Gton stannar i atmosfären) eller 4 procent (2 procent) av den naturliga omsättningen.

Och då ska det noteras att utsläppen (både naturliga och av människan förorsakade) är en försvinnande liten del av den koldioxid som redan finns i naturen. I atmosfären finns det 870 Gton koldiox-

Här är El Niño inräknat och det blir en viss ökning av temperaturen, men studerar man klimatet måste det vara en långsiktig jämförelse och man måste framförallt utesluta speciella väderfenomen.

Viktiga krafter bakom Sveriges utveckling

Sveriges välstånd skapades inte av vänsterpolitik. Tvärtom välståndet skapades av innovationer och tekniska framsteg, som utvecklats trots det politiska etablissemangets försök att kuva utvecklingsandan.

Sverige av idag har – förutom av ekonomiska krafter – i mycket formats av socialdemokratin under de över sjuttio åren sedan världskrigets slut. De borgerliga har styrt en knapp fjärdedel av perioden, men de har bara påverkat takten i vänsterglidningen av samhället, inte riktningen. Lite lägre skatter och större valfrihet på ett antal områden är inte politiska resultat som imponerar. Samtidigt ska vi inte underskatta betydelsen av en opposition, som hindrat socialdemokratin att föra en ännu mer extrem politik. När de borgerliga genom valsegern 1976 lyckades eliminera införandet av löntagarfonder enligt den inledningsvis avsedda modellen, undvek man en socialisering av en betydande del av näringslivet. Det var en stor seger för Sverige. Men annars har de borgerliga noga aktat sig för att avlägsna sig mer än ett litet stycke från den kollektivistiska staten. Bortsett från Bohman och Bildt har man mestadels underkastat sig vänstern.

Det innebär också att tre generationer svenskar fått leva sina liv i ett i många avseenden kollektivistiskt samhälle, men som kunnat överleva genom att socialdemokratin (bortsett från det tidiga 70-talet) övergett en viktig grundtanke i marxismen: att staten ska ta över det traditionella näringslivet. Däremot behöll man många andra delar av den socialistiska ideologin. Man kunde på grund av att man hade makten under en period av ekonomiskt osedvanligt gynnsamma förhållanden framstå som framgångsrika, och därmed också få behålla makten. De borgerliga misslyckades vanligen under de första fyra decennierna efter kriget att övertyga väljarna, att det på olika reformområden fanns frihetliga alternativ, som skulle vara bättre än regeringens.

Många tror att

S låg bakom välståndet

Det råder fortfarande bland svenskar en övertygelse om att just den ekonomiska politiken, som socialdemokratin genom-

förde efter kriget, orsakade den snabba välståndsutvecklingen i vårt land. Men förklaringen till de goda tiderna fram till oljekrisen är dock en annan. Den utgörs av förhållandet att Sverige under Andra världskriget förblev neutralt och inte angreps, utan kunde leva i fred. Alla våra industriella resurser inklusive all vår infrastruktur fanns därför kvar oskadad vid krigsslutet. Istället för att ha ett förött samhälle med reducerad befolkning i behov av en enorm återuppbyggnad, kunde vi ägna våra resurser åt att utveckla och

dan.ahlmark
@contra.nu

framställa produkter som andra betalade för. Europa ropade på grund av återuppbyggnadsarbetet på just sådana produkter som Sverige exporterade: trävaror, malm och verkstadsprodukter. Detta var huvudförklaringen till det svenska undret efter kriget. Att fullt ut bygga upp en förstörd kontinent tog sedan ett antal decennier och är huvudförklaringen till vår exportledda imponerande ekonomiska utveckling efter 1945.

Förändringarna som verkligen ledde till framsteg

En annan viktig faktor var de snabba tekniska framstegen i världen under och efter kriget, som medförde nya lösningar på många områden och påskyndade ökningstakten gällande till exempel industriell produktivitet och allmän produktutveckling. USAs nya och helt dominerande ställning i västvärlden gjorde samtidigt att nya produkter och kommersiella ansatser snabbt kom att införas i vårt land och då kraftigt påverkade män-

niskors dagliga liv. Bara företeelser som självbetjäning i butikerna stödd av den nya förpackningsindustrin omskapade detaljhandelssektorn. Amerikansk popukultur inklusive musik, film och television kom att starkt påverka människors fritid. Sådana krafter ökade också känslan av snabb standardökning och moderniserande av landet. Socialdemokratin kunde då – tillsammans med sina sociala reformer – framstå som framgångsrika och högt kompetenta moderniserare av samhället och fick också därför behålla makten.

En viktig förutsättning för ökningen av levnadsstandarden var självfallet vår utbildningsnivå samt tekniska nivå och landets allmänna kultur, till exempel arbetsamhet och plikttröhet. Tillsammans med omvärldsfaktorerna skulle detta ha lett till en snabb utveckling under varje tänkbar svensk borgerlig regering. Beträffande sociala reformer och trygghetssystem kan man idag studera de som borgerliga regeringar infört i Europa. Svenska borgerliga regeringar skulle självfallet med landets förutsättningar ha infört liknande men mycket tidigare och lite generösare.

Istället kan man starkt ifrågasätta socialdemokratin historiska skötsel av svensk ekonomi, eftersom den efter kriget under lång tid förde en delvis misslyckad ekonomisk politik, som skadade Sveriges utveckling. Resultatet av socialdemokratin ekonomiska politik fram till i alla fall 90-talet var högst sannolikt klart sämre jämfört med vad borgerliga regeringar skulle ha uppnått. Myten om socialdemokratin betydelse för svensk ekonomi och välfärd bygger inte främst på verkligheten utan på den långvariga massindoktrineringen av svenskarna och socialdemokraternas hårda grepp om den offentliga sektorn. Det ledde till en indoktrinering, som saknar motstycke bland demokratier. Orsaken till att partiets skötsel av ekonomin under lång tid efter kriget delvis var misslyckad var att den allmänna styrningen av ekonomin påver-

Självtjäningsbutiken är självklar för oss idag. Men på 1950- och 1960-talen var den en innovation skapad i näringslivet och ett avgörande bidrag till vårt lands välbefinningsutveckling. Inte ett politiskt projekt.

kades av föreställningar och mål knutna till socialdemokratisk ideologi. Socialdemokratins fördomar mot marknadssystemet och önskan att göra eller hålla stora sektorer socialiserade (inte enbart den offentliga sektorn) var klara hinder för en bättre utveckling. Det gällde också de långtgående regleringarna och statliga ingreppen i olika delar av näringslivet, samt högskattepolitiken och de så småningom extrema skattesatserna som skadade tillväxten. Socialdemokratien drev tidvis en mycket näringslivsfientlig propaganda (helt avskräckande för landets existerande och potentiella entreprenörer). Man var tillräckligt primitiv för att fortfarande tro på socialismen med dess klasshat och felaktiga ekonomiska modell.

Den svenska skattebördan

Flera olika slags policier minskade utvecklingskraften i Sverige och sänkte tillväxten. Särskilt den politiska radikaliseringsen under 70-talet med en extra snabb expansion av den offentliga sektorn och därmed av skattebördan medförde att Sverige kom att tillhöra de få länder i världen med högst andel offentlig sektor och de med den högsta skattebördan. Ökningstakten för BNP sänktes märkbart på grund av detta och andra skäl under 70-talet. Sedan fick den första borgerliga regeringen efter kriget uppdraget att rädda Sverige från sviterna efter oljekrisen

1973 samt förslaget om löntagarfonder. Och man fick senare överta regeringsansvaret 1991 på grund av socialdemokratins misskötsel av utvecklingen av den ekonomiska delen av den Svenska modellen, det vill säga dess berömda kollektivistiska samhällsmodell. Att socialdemokratien varit särskilt framgångsrik i sin ekonomiska politik under efterkrigstiden tillhör alltså den svenska politikens många myter.

Trots ett antal avregleringar och frihetliga reformer sedan andra hälften av 80-talet, fortsatte svenskarna att leva i en avancerad StatsVälfärdsStat (SVS), vilken efter murens fall och östblockets sönderfall så småningom oväntat började domineras av kulturmarxism. Det är en ideologi, som har till och med större möjligheter än den rent ekonomiska marxismen att skada och slita sönder delar av vårt samhälle. Det sker bland annat genom olika typer av identitetspolitik och följderna av påtvingad politisk korrekthet. Av kulturmarxismen påverkade policyval, till exempel beträffande invandringspolitiken, skapar alltmer ökade samhällsproblem som inte kan hanteras av dagens politiker.

Nya försök skapa stabil vänstermajoritet

Samtidigt medför troligen invandringen att vänsterblocket inom 10–15 år får

en stabil väljarmajoritet. Partiledningens hopp är då, att utflödet av svenskar i partiet inte ligger alltför nära inflödet av invandrare (väljarutbyte). Socialdemokratien kan då forma ett samhälle, som konsekvent realiserar vänsterns mål. Men det skulle snart en betydande majoritet, av etniska svenskar och invandrade europeer uppleva som motbjudande. Verkligheten skulle så småningom tvinga allt fler av dem att inse att ett liv i osanning på grund av en starkt upprätthållen politisk korrekthet – på vissa områden allt mindre yttrandefrihet på grund även av religiösa skäl, på sikt ännu högre skatter, mera av samhället framdriven jämlikhet, samt för allt flera invånare en subventionerad fattigdom – inte är det bästa levnadsalternativet. Det kan på intet sätt jämföras med möjligheterna i ett fritt samhälle.

Medan de mera extrema yttringarna av socialism inte införts i Sverige, är det som genomförs illa nog. Vi får snart en demografisk situation, som gör oss till Nordens Libanon (och också utsätter oss för dess faror med en splittrad befolkning), och har en redan dåligt fungerande StatsVälfärdsStat med ett otal kollektivistiska lagar och institutioner. Denna stötts i Sverige av en – utanför diktaturer – internationellt sett nog unik massindoktrinering av medborgarna från vaggan till graven. Den av staten nu direkt finansierade propagandaapparaten SVT/SR är då bara en mindre komponent i den indoktrineringen. Samtidigt styrs de flesta partierna i landet av en elit, som har andra mål än medborgarna och kommer att föra in oss i ett federalt Europa. Den frågan är idag ett avgörande hot mot svensk suveränitet. Man kan fråga sig om det är majoriteten av svenska folket, som är aningslöst, eller om det är de frihetliga partierna som är inkompetenta? Svaret är troligen det förstnämnda, vilket då ställer stora krav på de nationalistiska partiernas kreativitet och på alternativa media. 📧

Dan Ahlmark är ekon lic och jur kand. Efter arbete i industrin och konsultföretag i Sverige och utlandet samt forskning vid EFI/HHS startade han ett konsultföretag 1980 med inriktning på affärsutveckling och konkurrensstrategi. Han gav förra året ut boken *Vakna upp! Dags att dö! Libertarianism och den Civila Välfärds-Statens*.

Politiserat rättsväsende

Det svenska rättsväsendet uppfattas ofta som politiserat, trots att Sverige är bland de första nationerna att klaga på politisering av rättsväsendet i länder som Ungern och Polen. Ibland direkt och emellanåt genom EU. Senast har EU klagat på att Ungern vill inrätta en motsvarighet till det svenska Domstolsverket och domstolar liknande de svenska förvaltningsrätterna (för att handlägga förvaltningsärenden). Sverige kan fortsätta. Men Ungerns regering har beslutat att backa.

Under 1980-talet lät Socialdemokraterna påbörja en större invandring till Sverige från främst utomeuropeiska länder. Det var dock svårt för immigranter att komma in i det svenska samhället och många blev bidragsberoende. Nyanlända bosatte sig oftast i de större städernas förorter tillsammans med andra invandrare och hamnade ibland i gängkriminalitet.

Efter kommunismens fall öppnades de tidigare stängda gränserna österut och östeuropeiska ligor etablerade sig i Sverige. På 1990-talet bildades maffiaorganisationer i Sverige av invandrare och kriminella från östra Europa. En organiserad brottslighet uppstod som tidigare varit okänd i Sverige. Den nya kriminaliteten fick breda ut sig, utan att de styrande politikerna ingrep på ett effektivt sätt.

Reaktion mot invandringens konsekvenser

Den socialdemokratiska regeringen hade försökt dölja fakta, men stod nu inför en situation, där en folklig reaktion mot invandringspolitikerna och dess konsekvenser växte fram. Allmänhetens kritik mot socialdemokraternas bristande brottsbekämpning sammanföll med kritiken mot invandringens storlek.

Redan i början av 1970-talet kritiserades den socialdemokratiska regeringen för att den inte gjort något åt den ökade brottsligheten. Brottsförebyggande rådet (BRÅ) bildades 1974 för att desarmera kritiken. Dock kom inte BRÅ att fungera effektivt, utan har istället kritiserats för att försöka bortförklara den ökade brottsligheten på olika sätt. I folkmun kallas därför BRÅ för Brottsförnekande rådet.

Nationalism mot invandringspolitik

År 1999 inträffade våldsdåd utförda av nationalister, som kännetecknades av att de kände sig besvärade av syndikalisters och vänsterradikalas ofredanden.

Socialdemokraterna, som stod inför ett valnederlag år 2002, beslutade sig för att inleda kampanjer mot nationalister, trots att våldsdåden inte var någon organiserad kampanj. Grundtanken var att propagera mot nationalism och motverka kritik av invandringspolitikerna.

En möjlighet var att använda sig av ett

britt-louise.hoberg
@contra.nu

vanligt rättsfall där en invandrare först hade dömts för ett grovt brott, sedan beviljats resning och därefter frikänts. Om den tidigare dömda frikändes kunde det se ut som att det svenska rättsväsendet diskriminerade invandrare och att det stora problemet var att invandrare missgynnades av domstolarna – inte att invandrarna var överrepresenterade i brottsstatistiken.

Enbomaffären

Fritiof Enbom var journalist vid kommunistiska Norrskensflamman. Han greps för att ha spionerat mot försvarsanläggningar i norra Sverige. Enbom greps sedan han berättat om saken för sin hyresvärd och han erkände omgående. Han dömdes till livstids fängelse. Enbom angav sex medbrottslingar (alla kommunister), varav fem också dömdes. Flera av dessa ansåg sig felaktigt dömda och lämnade in resningsansökningar som avslogs. Enbom själv lämnade aldrig in någon resningsansökan. Kommunisterna drev länge linjen att de åtalade var oskyldiga offer för kommunistjakt och att Enbom själv var mytoman.

Politiserade rättsprocesser

Den nyutgivna boken *Politiserat rättsväsende* av Tomas Nilsson handlar om att det i Sverige förekommit rättsprocesser, som påstås ha styrts politiskt. Rättsväsendets egentliga uppgifter är att fungera sakligt och opartiskt samt att alla ska hanteras lika.

I många länder används rättsväsendet av politiskt styrande för att gynna egna intressen. Genom att politiker kan utnyttja sitt inflytande kan de styra domstolarna med behörighet att fatta beslut rörande lagstiftning och rättstillämpning. Det förekommer att politiska makthavare styr domstolar för att anklaga politiska motståndare för brott som de inte har begått.

Tomas Nilssons bok tar upp svenska rättsprocesser, som Enbomaffären 1952 och IB-målet 1973, vilka rättstvister anses syfta till att komma åt politiska motståndare. Enbomaffären drevs med detta synsätt som en provokation mot Kommunisterna och Sovjetunionen.

Före detta statsminister Tage Erlander skriver i sin dagbok den 14 juni 1952: ”Provokation är ju osmaklig, men icke egentligen farlig. Men, ryssarna kommer naturligtvis att generalisera detta enda fall. Lyckas de med det, blir det ganska otrevligt.” Erlanders uttalande gjordes samma dag som ett svenskt Catalinaplan blivit nedskjutet av sovjetiskt jaktflyg. Catalinaplanet sökte efter den svenska DC-3:a som dagen innan skjutits ned av sovjetiskt jaktflyg, när DC-3:an spionerade på en sovjetisk marinövning i Östersjön. Nedskjutningarna sammanföll med huvudförhandlingarna i Enbomaffären.

Den socialdemokratiska regeringen ville undvika att Sovjetunionen skulle utpressa Sverige på information om vilka västliga intressen de svenska spaningsplanen tjänade. Sovjetunionen kunde även ha tvingat Sverige att lägga ned Enbomsprocessen om de hade lyckats skjuta ned Catalinaplanet på sovjetisk mark och tillfångatagit den svenska be-

sättningen.

Kommunisterna – socialdemokratiskt stödparti

Som en konsekvens av Enbomaffären förlorade Kommunisterna en rad fackliga val till Socialdemokraterna 1952 och deras återstående inflytande i fackföreningarna praktiskt taget uttraderades. Kommunisterna kom framledes att bli ett stödparti till Socialdemokraterna och förespråkade samarbete istället för konfrontation med sossarna.

Vanliga rättsfall med politiskt syfte

Under 1980-talet började Socialdemokraterna att, bakom kulisserna, använda ”vanliga” rättsfall, utan någon politisk anknytning, för att åstadkomma en opinionsmässig effekt till stöd för sin politik. Rättsfallen har använts när kritik har riktats mot polisbrutalitet, invandrades brottslighet och kontrollen över domstolarna. Det har dessutom rört sig om rättsfall, som har använts i olika manövrar för att mörklägga aspekter av Palmemordet.

Från början av 1980-talet har kampanjer riktats mot högt uppsatta personer, beroende på deras privata agerande, för att tvinga dem avgå efter massmediala ”drev”.

Domare utses av politiker

År 2008 inrättades en statlig Domarnämnd, som utser domare. Domarnämndens ledamöter väljs av regeringen och riksdagen. Det är Domarnämnden som utnämner nya domare. Tidigare var tillsättandet av domare en direkt regeringsfråga.

Enbart socialistiska och liberala åsikter i domstolarna

I början av 2011 inleddes socialdemokraternas kampanj mot nämndemännen och deras medverkan i rättsskipningen.¹ Morgan Johansson, då socialdemokratisk ordförande i Justitieutskottet, ansåg

¹ Notera beträffande Socialdemokraternas kampanj mot nämndemännen och deras medverkan i rättsskipningen. 1987-10-14 föll en dom i Stockholms tingsrätt i fallet Holm, *Contra*, mot Sven-Ove Hansson. Hansson hade på Tidens förlag givit ut en bok, där han utpekade Holm som högerextremist och anklagade honom för att ha samröre med nazister. Hansson hade varit anställd av Socialdemokraterna. Holm väckte 1986 enskilt åtal

att det inte var rimligt att personer med extremistiska åsikter satt i domstolar och dömde.

Johansson skrev vidare, att systemet med nämndemän har fungerat väl, men är annorlunda sedan Nationaldemokraterna fått tillsätta två nämndemän i Södertälje: ”De medborgare som vi utser måste ha ett gott omdöme och det har inte politiska extremister till höger, vänster eller religiösa extremister. Så enkelt är det.”²

Hinder för ”etablissemangskritiker” i domstolar

Motgångarna i riksdagsvalet 2006 innebär att Socialdemokraterna förlorade regeringsmakten och moderaten Beatrice Ask utnämndes till justitieminister efter

mot Hansson och Tidens förlag för grovt förtal. Hansson begärde att saken skulle prövas av en tryckfrihetsjury.

Jury, som var sammansatt av fem socialdemokrater, en folkpartist, två moderater och en vänsterpartist friade Hansson på alla punkter. Holm anförde redan före rättegången i tingsrätten jäv mot de socialdemokratiska ledamöterna, på grund av Hanssons nära koppling till dessa ledamöter. Flera av juryledamöterna var eller hade varit anställda av socialdemokraterna. Jävsinvändningen ogillades av både tingsrätten och hovrätten. Hovrättens beslut gick inte att överklaga. Holm vände sig då till Europarådet, vars domstol gav Holm rätt. Europadomstolen ansåg att Holms rättigheter enligt artikel 6 hade kränkts. Dom 1993-11-25, Serie A. vol. 270 A.

[https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22fulltext%22:%5B%22\(1993\)%20AND%20\(S%20Stockholm%20OR%20tingsr%C3%A4tt\)%20AND%20\(%22Sweden%22\)%22,%22documentcollectionid%22:%5B%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22,%22itemid%22:%5B%22001-57851%22%5D%7D](https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22fulltext%22:%5B%22(1993)%20AND%20(S%20Stockholm%20OR%20tingsr%C3%A4tt)%20AND%20(%22Sweden%22)%22,%22documentcollectionid%22:%5B%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22,%22itemid%22:%5B%22001-57851%22%5D%7D)

² Solna tingsrätt friade en åtalad eftersom han kom från en bättre familj än målsägaren. Den ena nämndemannens make ville redan 2006 anpassa svenska lagar till sharia. I egenskap av ordförande för Sveriges Muslimska Förbund, framförde han önskemål om anpassning av lagarna. Förra C-ledaren Maud Olofsson försvarade nämndemannens åsikter, som en del i det vanliga mantrat om att vi ska ha mångkultur och tolerans här i landet. Domen mötte stark kritik och de två nämndemän som röstade för att fria mannen fick sparken. <https://samtiden.nu/2018/03/solnadomen-sagar-det-nar-islamism-far-harja-oemotsagd/> <https://www.expressen.se/nyheter/solnatingsratt-inleder-arende-efter-kritiserade-domen/>

Thomas Bodström. Trots det har Socialdemokraterna kunnat förlita sig på de dolda maktstrukturer som byggts upp när de ägt regeringsmakten och som bestod även under en borgerlig regering.

Dessa dolda maktstrukturer gör det möjligt för dem att styra rättsväsendet även när de formellt befinner sig i opposition.

Man kan här konstatera att Moderaterna samarbetar med Socialdemokraterna för att skapa konstitutionella hinder riktade mot ”etablissemangskritiska” partier, vilka annars skulle kunna få ett inflytande på tillsättande av domare

Kampanjen fortsatte under 2018 med en artikel i *Aftonbladet*, den 9 februari av den liberala riksdagskandidaten Morgan Olofsson, som varnade för Sverigedemokraterna och att ”det är dags för oss verkliga demokrater att inse allvaret i det hot som partiet utgör.” För att möta hotet från partiet ville Olofsson införa en författningsdomstol som skyddar de mänskliga rättigheterna, förstärker grundlagarna samt hålla politikerna borta från poster som domare och nämndemän.

Resultatet blev att riksdagen den 18 april beslutade uppmana regeringen att tillsätta en utredning med uppgift att lägga fram förslag, som skulle stärka domstolarnas och domarnas självständighet på lång sikt. Moderaterna Gunnar Strömmer (partisekreterare) och Andreas Norlén (numera talman i Riksdagen, då ordförande i Konstitutionsutskottet) förklarade i juni 2018 att de ville stärka Lagrådets ställning och se över regler för hur grundlagar kan ändras. Norlén klargjorde att demokratin inte var hotad idag, men att Sverige inte var immunt mot ”partier med auktoritära tendenser”. En utveckling som Moderaterna vill förhindra.

Tankarna går till hur Berlinmuren benämndes i DDR, nämligen som den antifascistiska skyddsvallen.³

³ Svenska Dagbladets blogg, om antifascistisk skyddsvall.

<http://blog.svd.se/historia/2015/03/29/antifascistisk-skyddsvall/> Svenska domare och domstolsverket har gått till attack mot ett påstått politiserat rättsväsende i Polen. *Dagens Juridik* 2018-09-18. <http://www.dagensjuridik.se/2018/09/svenska-domare-och-domstolsverket-till-attack-mot-politiserat-rattsvasende-i-polen>

Solpaneler – en miljöfara

Fienderna till modern energiteknik vill gärna satsa på vind- och solenergi. Det är produktionsmetoder som på inget sätt är fria från miljöproblem. Contra har tidigare granskat riskerna med vindkraft. Nu fokuserar vi på solenergens miljörisiker.

Vi kan glädja oss åt att solpaneler blivit mycket billigare under senare år. För tio år sedan var det bara den som var beredd att betala extra eller som kunde få stora statliga subventioner som över huvud taget funderade på solpaneler. Det kunde exempelvis gälla ljus i avlägsna skogs-kojor (då behövdes förutom solpaneler naturligtvis batterier, för vi behöver ljus bara när solen inte skiner), väderstationer och liknande. Idag är det fler tillämpningar som blivit ekonomiskt möjliga, framförallt på grund av billiga solpaneler tillverkade i Kina.

Men solpaneler är inte bara en ekonomisk fråga, det är också en miljöfråga. Solpaneler innehåller för det mesta bly, kadmium och andra giftiga ämnen, som inte är lätta att skilja bort från själva panelen, vars största komponent är glas. Glaset kan, beroende på inblandningen av metaller, plast och andra ämnen, inte hanteras som glasavfall. Panelerna kan inte heller placeras på vanliga soptippar eftersom ämnen som bly, kadmium och antimon riskerar att läcka ut i omgivningen.

Bly och kadmium kan faktiskt även läcka ut ur solpaneler som är i drift. Det är alltså inte enbart i samband med skrotningen som panelerna utgör ett miljöproblem.

I Virginia planerar Microsoft en gigantisk solenergianläggning i anslutning till en av de stora datacentralerna som företaget tänker bygga. Invånarna har börjat protestera mot de 50 000 kg kadmium som kommer att finnas i solpanelerna.

Idag produceras ungefär en halv miljon ton skrot om året från skrotade solpaneler. Omkring 2050 beräknas summan vara uppe i 78 miljoner ton enligt uppskattningar av The International Renewable Energy Agency.

Eftersom solpaneler är mycket olika till sin tekniska uppbyggnad och funktion är det inte lätt att utveckla någon generellt användbar skrotningsmetod. Skrotning måste anpassas till den teknik som an-

vänts för att tillverka solpanelen. Och det är inte lätt för ett återvinningsföretag att veta vilken tillverkningsteknik och vilka råvaror som användes för trettio-fyrtio år sedan. I Kalifornien har Department of Toxic Substances Control (DTSC) tänkt sig att varje företag som levererar en solpanel måste rapportera dess tekniska konstruktion och ingående råmaterial till ett statligt register. Något arbete för att sätta upp registret eller för att finansiera det har dock inte satts igång.

Under 2015 slogs 200 000 solceller sönder i samband med en tornado i Kalifornien. Varenda cell måste manuellt sopas upp från marken, sedan den förvandlats till minimala glasskärvor. Det blev så mycket smuts insamlat i samband med detta att det inte var att tänka på att skicka in huvuddelen av skrotet till någon återvinningsanläggning. Men en hel del av solpanelerna kan faktiskt normalt återvinnas.

När orkanen Maria slog till mot Puerto Rico i september 2018 blev merparten av öns största solenergianläggning sönderslagen. 40 procent av Puerto Ricos solenergi försvann över en natt.

Det var inte mycket bevänt med återvinningen efter Maria. Kostnaderna skulle ha blivit större än värdet på det återvunna, och i motsats till hur det är med kärnkraften avsätts inga belopp för att ta hand om avfallet i samband med den löpande energiproduktionen. Företaget First Solar avsatte medel till avfallshanteringen, men det kunde de naturligtvis inte upprätthålla när konkurrenterna inte gjorde det. Så sedan 2012 har de slutat med fonderingen för avfallshandling.

Det är för övrigt i områden där solpaneler är särskilt effektiva – det vill säga länder på lägre breddgrader än Sveriges – som avfallshandling generellt är dålig.

Solpaneler är den energikälla som producerar mest avfall per producerad kWh (skrotning inräknad). Avfallsmängden är 50 procent större än för vindkraft och 15 gånger större än för kärnkraft. Avfallsmängden för vattenkraft är ganska stor, vilket beror på de enorma volymer som ligger i en kraftverksdam. Men vattenkraft åstadkommer trots detta betydligt mindre avfall än en solpanel.

Solpaneler ger gigantiska avfallsmängder när livstiden har tjänat ut. Och innan dess finns det andra miljöproblem i form av läckande tungmetaller.

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Penningtvätt

Gång på gång får vi höra om hur illa det är med "penningtvätt" och att det krävs "hårdare tag" och mer regleringar av bankerna. De åtgärder som verkligen införs slår dock inte mot den internationella brottsligheten eller mot terrorister. De som får problem är gästarbetare, i Sverige ofta balter eller polacker. Trots att de har rätt att arbeta i Sverige eftersom de är EU-medborgare gör myndigheternas penningtvättsregler att det blir mycket svårt för dem att öppna bankkonton och annat praktiskt som behövs för att klara sig i det svenska samhället. Nu tar ju allt färre vanliga butiker emot kontanter och de flesta arbetsgivare vill slippa hantera kontanter och kräver att få sätta in lönen på ett bankkonto. Bankernas hantering av enkla lönekonton försvåras av regler om till exempel kundkännedom. Många av de EU-medborgare som arbetar i Sverige klarar sig bra utan svenska på sina arbetsplatser där arbetsledningen ofta pratar deras eget språk. Att med de undermåliga svenskkunskaperna övertyga

en svensk bank att man har rent mjöl i påsen är näst intill omöjligt. Som vi berättade i förra numret av Contra vägrar svenska banker att öppna konton även i de fall de är skyldiga att göra det. Det blir direkt olönsamma kunder som bankerna inte vill ha.

Riktiga skurkar som vill tvätta miljardbelopp gör det mycket enklare för sig. De har råd att betala både advokater och revisorer för att klara sig runt de regler som ska stoppa penningtvätt.

Det här gäller inte bara Sverige. De drakoniska regler som införs i arabländerna för att stoppa terroristfinansiering drabbar i första hand filippinska städskor och indiska byggarbetare. Med ökad byråkrati ökar också kostnaderna. Att göra en enkel penningöverföring hem till familjen kan hos en bank kosta 8 procent av det överförda beloppet, och hos en penningförmedlare som Western Union 6 procent. För några år sedan var det massor med nya företag som ordnade smidiga penningöverföringar via nätet för 4 procent. Men de nya skärpta reglerna har nästan helt stoppat nyetableringar i branschen.

Hotet mot Europas judar

EUs byrå för grundläggande rättigheter har gjort en studie om varifrån hotet

mot Europas judar kommer. Byrån har granskat "serious incident of antisemitic harassment" i tolv länder. Största hotet kommer från muslimska extremister (30 procent), därefter från vänsterextremister (21 procent) och sedan från personer med "högersympatier" (varmed nog förstås nationella vänsterextremister) med 13 procent.

Rektor försökte övertala elev att inte tala om Israel

En elev vid ett gymnasium i Göteborg skulle hålla ett anförande och valde som ämne Israel och Palestina ur israeliskt perspektiv. Hon kallades då till lärare som försökte övertala henne att ställa in anförandet. Det slutade med att hon fick hålla sitt anförande sedan frågan väckt uppmärksamhet och rektorn fått frågor från TV om hur det stod till med yttrandefriheten.

Utvisad intagen på rättspsykiatri har rätt till bistånd till lägenhet

Mannen har inte rätt att vistas i Sverige eftersom han ska utvisas efter avslutad rättspsykiatrisk vård. Men eftersom han inte har rätt att vistas frivilligt i Sverige och vården inte kan övergå i öppen form förrän han har en bostad, har han rätt till bistånd i form av en bostad enligt ett beslut av Kammarrätten.

Stopp för nya elanslutningar i Stockholm

Regeringen (naturligtvis med Miljöpartiet bakom) föreslår i vårpropositionen en särskild skatt på kraftvärmebolagens elproduktion. Resultatet blir att energibolaget Stockholm Exergi lägger ned delar av sin lokala elproduktion i Stockholm. Och resultatet av det är att monopolbolaget Ellevio (som står för eldistributionen i Stockholm) tillkännager att man kommer att införa en kö för att få elanslutning för nya kunder. Priserna för nätanslutningar är redan strängt reglerade (och har för övrigt gått upp mycket kraftigt under senare år), men det finns inte mer kapacitet att överföra effekt från andra delar av landet (eller för den delen från det kärnkraftsrika Finland). Följden kan bli att nybyggnationer kan stoppas, både bostäder och annat, exempelvis ett utbyggt reningsverk i Henriksdal, de nya tunnelbanelinjer som planeras, laddstolpar för

Det här är redan på gång. Se notisen på nästa sida.

elbilar med mera.

Det tar med nuvarande regler mellan 10 och 12 år att bygga ut nya elnät. Så stoppet för nya elleveranser kan få långtgående konsekvenser.

Straffskärpning för att trakassera politiker, men fritt fram för politiker att fortsätta trakassera vanligt folk

Somliga är mer jämlika än andra. Och mest jämlika är naturligtvis valda politiker. Regeringen föreslår nu att det ska bli straffskärpning för att begå brott mot politiker. Det ska alltså kosta mer att begå precis samma brott mot Stefan Löfven eller Jimmie Åkesson som att begå brottet mot Lisa Karlsson eller Sven Persson.

Däremot är det fritt fram för politiker att fortsätta att införa regler som drabbar enskilda individer hårt. Utan straff.

Intrång i före detta anställds Linkedinkonto

Ågaren till en skola var upprörd för att en före detta anställd fortfarande uppgav att hon var rektor på sitt Linkedinkonto. Han ändrade därför uppgiften efter att ha fått ett nytt lösenord. Hovrätten dömer honom nu för dataintrång.

Polisen inriktar sig på att komma åt hederliga, men är släpphänta mot kriminella

Lars Anders Johansson på Timbro hävdar att Polisen alltmer ägnar sig åt att komma åt hederliga medborgare som idrottspublik och jägare, samtidigt som man ser genom fingrarna med grovt kriminella. De allt vanligare gängskjutningarna, som kräver stora utredningsresurser, eftersom de inblandade vanligen vägrar att tala om saken, gör att mindre allvarliga utredningar, som våldtäkt, staplas på hög och inte utreds av Polisen. Däremot kan det satsas stora polisresurser på kroppsvisitering av fotbollspublik. Entrévärdar (alltså inte poliser) förutsattes visitera publiken genom att ta dem mellan benen och bröstet för att kontrollera att inget otillåtet fördes in på arenan! Åtgärderna var föga uppskattade av dem som utsattes för dem. Polisen har vidare förbjudit flaggor på läktarna och kallar dem för "brottsverktyg".

Förföljelser mot jägare och sportskyttar är ett annat favoritobjekt för Polisen. För

Stockholms tunnelbanesystem fylls av bilder som våra främsta kreatörer utvecklat. Företagen slåss om att få reklamplatserna. De smått geniala bilderna byts ut med ett par veckors mellanrum. Och så har vi snusket som tunnelbanan själv betalar för. Fridhemsplans tunnelbanestation har i mer än ett år vanpryts av amatörmässigt tecknade "konstverk" – samtliga med bögmotiv. Ett av de mindre anskrämliga återges här.

att överhuvudtaget få tillstånd för vapen innehav måste man vara ostraffad, vilket innebär att gruppen vapenägare är mer skötsam än genomsnittet. Lagliga vapen används så gott som aldrig vid brott. De vapen som förekommer i exempelvis gängskjutningarna är vanligen insmugglade från Balkan.

Bland de senaste förslagen från Polisen ligger ett förbud mot att övningsskjuta (eller ens att ställa in vapnen) på egen mark. Ska man övningsskjuta kommer det att krävas besiktning för en "tillfällig skjutbana," Polisen ska komma ut och granska "banan" och naturligtvis debitera rejält för detta. Liknande ska gälla för uppställande av en lerduvekastare. Polisen ger sken av att de nya bestämmelserna ska följa av ett EU-direktiv, vilket inte stämmer.

Vänsterextremist planerade revolution

Jonas Linde med en bakgrund som vänsterextremist och försvarsanställd dömdes nyligen till fem år fängelse för synnerligen grovt vapenbrott. Det var två litauiska inbrottsjuvar som bröt sig in i en container och hittade vapen, ammunition och polisuniformer. Tjuvarna valde, trots vad de själva planerat, att gå till Po-

lisen. Det tog en tid för Polisen att spåra Linde som under tiden hann göra sig av med sin dators hårddisk och telefon. När han greps hittade emellertid Polisen anteckningar om hur en grupp på 500 personer skulle kunna döda 500 personer ur eliten och få folket med sig. Linde nekade, men det fanns gott om fysiska bevis, bland annat i form av DNA.

Skattemyndigheten slutar jaga terrorister

För några år sedan fick Skatteverket av SÄPO en lista på 400 misstänkta understödjare av islamistisk terrorism. Om Skatteverket såg konstigheter ställdes frågor om varifrån insättningar på kontona kom. En av dem som fastnade i nätet tillhörde den inre kretsen kring den ökände imamen Abo Raad. Mannen hade fått 200000 kronor insatta på sitt konto, pengar som han inte kunde förklara. Han drabbades både av skatt och skattetillägg för svarta inkomster. Vanliga Polisen har agerat på samma sätt mot kriminella som lever lyxliv utan deklarerade inkomster. Men från april slutade Skatteverket att ställa frågor om varifrån pengarna kommer, det anses nu vara Skatteverkets uppgift att först bevisa att det är något skumt innan frågorna ställs. *(Kvällsposten)*

UTLANDS-NYTT

31 487 forskare säger nej till påståendena om klimathot

Art Robinson, kemist från Oregon Institute of Science, startade en namninsamling bland forskare för att visa att det är fel att forskarna tror på klimathotet. Robinson samlade in underskrifter till följande resolution:

Vi uppmanar den amerikanska regeringen att förkasta överenskommelsen om global uppvärmning som undertecknades i Kyoto, Japan, i december 1997 och varje annat liknande förslag där de föreslagna gränsvärdena för växthusgaser skulle skada miljön och förhindra framsteg av teknik och teknologi samt förstöra hälsan och mänsklighetens välfärd.

Det finns inga övertygande vetenskapliga bevis för att människans utsläpp av koldioxid, metan eller andra växthusgaser förorsakar eller kommer att under överskådlig framtid att förorsaka en katastrofal uppvärmning av jordens atmosfär och störa jordens klimat. Dessutom finns det väsentliga vetenskapliga bevis om att en ökning av atmosfärisk koldioxid ger många fördelaktiga effekter på jordens naturliga växt- och djurmiljöer.

Resolutionen har undertecknats av 31487 forskare av vilka 9 029 har doktorsexamen.

Njurar är inte till salu

Det råder stor överefterfrågan på njurar. Men det är förbjudet att sälja sin ena njure i hela världen, med ett enda undantag, Iran! Njurar i Iran förmedlas av patientföreningar och priset ligger på ungefär en årsinkomst för en person vid gränsen för fattigdom. De flesta säljarna är fattiga; men det finns även köpare som är fattiga, de får ofta ekonomiskt stöd från välgörenhetsorganisationer.

I Europa är handel med njurar förbjuden, men den som donerar en njure får ta del av sedvanliga sjukvårdsförmåner i anslutning till operationen.

Antisemiter i Frankrike

Den franske författaren Alain Finkelkraut säger följande om antisemitismen i Frankrike: Vi har sett en återkomst och tillväxt av antisemitismen i Frankrike. Men det är inte den gamla, högernatio-

nalistrelaterade, antisemitismen som dominerar längre. ”Det är istället den muslimska. Självklart vore det idiotiskt och helt felaktigt att påstå att alla immigranter från muslimska länder är antisemiter. Men de flesta antisemiter i Frankrike är från Mellanöstern och från nordafrikanska länder: Algeriet, Tunisien och nordvästra Afrika. Deras härkomst är också skälet till varför antisemitismen inte heller bekämpas tillräckligt hårt i Frankrike. Stora delar av vänstern och det så kallade vänsteretablissemangent klarar inte av en analys som säger att immigranter samtidigt som de är fattiga eller själva lever ett utsatt liv också är antisemiter och i en del fall direkta förövarare.” (Axess)

Nytt antikommunistiskt museum i Tallinn

I sommar öppnas ett antikommunistiskt museum i Tallinn. Det ligger i det gamla fängelset Patarei. Patarei byggdes som fästning i början av 1800-talet och användes under den kommunistiska ockupationen som fängelse (samma gällde under den korta tyska ockupationen). Fängelset lades ner 2004. Det ursprungliga fängelset har delvis bevarats. (Estonian World)

Flyktingar i Polen

I svenska media fördöms ofta Polen för att de inte tar emot några flyktingar. Detta i motsats till det ”generösa” Sverige. Det är naturligtvis helt fel. I Polen finns för närvarande 50 000 vietnamesiska flyktingar (och ännu fler finns i Tjeckien). Det är inget problem med vietnamesernas buddhism, däremot är polackerna skeptiska till att släppa in muslimer, vars kultur anses vara mer främmande än den buddhistiska. Den största gruppen invandrare – flyktingar såväl som arbetskraftsinvandrare – är dock ukrainare. Många ukrainare flyttar till Polen när det blir luckor efter polska byggnadsarbetare som flyttar till Sverige eller Tyskland. Det finns ungefär två miljoner ukrainare i Polen, de flesta har kommit dit under de senaste åren. Ungefär 400 000 har regelrätta arbetstillstånd, medan drygt 1,5 miljoner är studenter eller arbetar mer eller mindre illegalt i Polen.

Gränsmurar fungerar

Demokraterna hade inga invändningar mot gränsmurars effektivitet innan Donald Trump blev president på löftet att bygga en mur. Det finns sedan länge murar på begränsade avsnitt av den amerikansk-mexikanska gränsen. Och de fungerar. 1992, året innan muren mellan Tijuana och San Diego byggdes längst i väster greps 560 000 illegala immigranter i San Diego. 2017, när muren fanns på plats, var antalet gripna gränsöverskridare 26 000. En mur byggdes mellan Tucson i Arizona och Nogales i Mexiko år 2000. Antalet gripna gick ner från 616 000 till 39 000. Vid Yuma, också i Arizona, greps (innan muren byggdes) 138 000 år 2005; förra året var det bara 13 000.

Ännu effektivare är murar på andra ställen i världen. En tjugofem mil lång mur mellan Israel och Egypten fick ner antalet illegala gränsöverskridare från 17000 år 2011 till 43 år 2013. Muren mellan Turkiet och Bulgarien minskade antalet gränsöverskridare från 11 000 till 4 000.

(Newsmax)

Boko Haram

Den nigerianska islamistiska terrororganisationen Boko Haram har under de senaste tio åren mördat 37 000 personer, många av dem kristna. Mer än 2 miljoner har flytt från områden som mer eller mindre kontrolleras av Boko Haram.

(Newsmax)

Mord på Nya Zeeland

Den 15 mars mördades drygt 50 personer i två moskéer i Christchurch på Nya Zeelands sydö. Omgående krävdes strängare vapenlagar i ett land där antalet dödade av skjutvapen normalt ligger under tio per år, trots att Nya Zeeland är ett av de mest vapentäta länderna i världen med 26 vapen per 100 invånare (ungefär samma som Sveriges siffra på 31 legala vapen per 100 invånare). Det intensiva användandet av vapen i samband med våldsdåd i Sverige under senare år avser så gott som uteslutande illegala vapen med ursprung på Balkan.

Kärnkraften växer

I Sverige planeras en nedstängning av Ringhals 1 och Ringhals 2 och i Tyskland avser man att stänga ner alla kärnkraftverk. Den motsatta trenden gäller i flera

andra länder.

I länder som Ryssland (ett nytt kärnkraftverk om året under det kommande decenniet), Indien som räknar med att kärnkraften ska stå för 25 procent av landets elförsörjning år 2050 och Kina, som har på gång att tredubbla sin kapacitet. I vårt grannland Finland har man två nya kärnkraftverk på gång, det ena snart färdigt norr om Åbo, och det andra beslutat att byggas nära Uleåborg (med Sverige som tilltänkt marknad). I USA har det öppnats ett enda kärnkraftverk under de senaste tjugo åren, i Tennessee, kraftverket öppnades efter en tillståndprocess och byggtid som uppgick till 43 år!

Regleringar underblåser storbränder

Förra året härjade en rad storbränder i USA. Nästan 14 000 bostäder brann ner till grunden. Inte helt oväntat är det i regleringsglada vänsterröstande Kalifornien som bränderna härjar värst. Sedan 1988 gäller prisreglering på försäkringsmarknaden och det är nästan omöjligt för försäkringsbolagen att riskanpassa sina premier. Alltså tvingas man ge låga premier där risken är stor, samtidigt som det blir förhållandevis höga premier där risken är låg. Försäkringsbolagen får inte ens ta hänsyn till priserna för återförsäkring när de sätter premierna för direktförsäkring. Alla försäkringsbolag brukar återförsäkra sina risker. Om de skulle drabbas av särskilt höga skador kan de få betalt av ett särskilt återförsäkringsbolag. Återförsäkringsbolagens premier sätts efter affärs-

mässiga principer, men dessa principer får inte föras vidare till slutkunderna. Nu är det så att en del kunder har svårt att få en försäkring över huvud taget, samtidigt som försäkringsbolagen inte kan använda priset som instrument för att få kunderna att bygga mindre brandfarligt och på mindre brandfarliga platser. Vi lär få läsa om fler storbränder i Kalifornien framöver. Kom då ihåg att det är invånarna själva som vill ha det så genom överdrivna regleringar. (*Reason Magazine*)

Mer porr – färre sexbrott

Genom internet har tillgängligheten på pornografi ökat drastiskt under senare år. I Sverige har det kombinerats med en ökning av antalet sexbrott, vilket dock har hela sin förklaring i att det skapats alltför sexbrott i lagboken. I USA där lagarna varit mer oförändrade har sexbrottsligheten minskat med 60 procent enligt amerikanska Justitiedepartementet statistik.

Ökad medellivslängd stoppar befolkningsökningen

När medellivslängden ökar skaffar sig människor allt färre barn. Och det gäller i hela världen. Och i hela världen ökar medellivslängden. Demograferna räknar med att världens befolkning kommer att nå en topp på mellan 8 och 9 miljarder någon gång efter 2050. Sedan går befolkningskurvan neråt.

Cancerrisken minskar

Flertalet amerikaner tror att risken att drabbas av cancer har ökat. Det finns ing-

en anledning att tro att det skulle vara anorlunda i Sverige. Och visst är det så att antalet cancerfall har ökat. Men enbart på grund av att folk lever längre och cancer är en sjukdom som drabbar fler i högre åldrar. Möjligheten att bota cancer förbättras ständigt. På 1970-talet överlevde 50 procent en cancerdiagnos med minst fem år. Idag är det 68 procent som gör det. Följden är att risken att dö i cancer i en viss ålder hela tiden sjunker.

Belgiska läkare vill straffa veganföräldrar

Kungliga Medicinska Akademien i Belgien har fastställt ett uttalande om att det är oetiskt att utsätta barn för en diet som inte inkluderar animalisk protein och animaliska aminosyror. En sådan diet kan bara vara säker för barnen om den kompletteras med medicinsk övervakning, regelbundna blodprov och vitamintillskott, enligt akademien. Vi måste förklara hur det förhåller sig för föräldrarna innan vi dömer dem, sade Georges Casimir som lett akademiens utredning. "Det är inte medicinskt rekommenderat och till och med förbjudet att utsätta barn för en destabiliserande diet under en tid när de växer snabbt. Det är inte etiskt att utsätta barn för detta." Akademiens utlåtande gjordes på begäran av myndigheterna sedan flera dödsfall rapporterats i skolor, daghem och sjukhus. Casimir förklarade att en strikt vegandiet var likställt med att neka en person i nöd hjälp, vilket enligt belgisk lag straffas med böter eller fängelse i högst två år. (*Newsmax*)

Ryskt kupp försök

Ryssland har invaderat delar av sina grannländer och lagt under sig Abchasien och Sydossetien i Georgien, Transnistrien i Moldova, Luhansk, Donetsk och Krim i Ukraina. Men de har också gjort ett misslyckat försök till statskupp i Montenegro på Balkan. Kupp försöket har getts anmärkningsvärt liten uppmärksamhet i Väst. Men nyligen dömdes 14 personer för terrorism, skapandet av en kriminell organisation och försök att störta regeringen i Montenegros huvudstad Podgorica. Kuppen planerades för att stoppa den process som är igång för att göra Montenegro till medlem i NATO och EU. I planerna ingick att ockupera parlamentet, att störta premiärminister Milo Djuknovic och att installera en pro-rysk regim. En del av de dömda var ryssar. (*RFE/RL*)

Jordan Peterson om islamofobi, Twitter och Cambridge

Den kanadensiske psykologiprofessorn Jordan Peterson blir alltmer hatad i vänsterakademiska kretsar, samtidigt som han hyllas av den breda allmänheten, där arenor som Cirkus i Stockholm säljs ut på några timmar inför Petersons föreläsningar. Här intervjuas Jordan Peterson om sin syn på akademien och politiken.

För närvarande är nog Jordan Peterson den mest välkände och mest inflytelserike intellektuelle i världen. Han är också en av de mest kontroversiella. En del ser den kanadensiske psykologiprofessorn och författaren som, ett profetiskt geni som sprider vishet till de förvirrade massorna, och särskilt då unga män, vilket är förklaringen att hans bok *12 livsregler – ett motgift mot kaos* har översatts till mer än femtio språk. Hans YouTube-filmer har visats åtminstone 150 miljoner gånger och han säljer ut stora arenor för sina föredrag runt om i världen. [I Sverige dubblerades hans föreläsning på Cirkus i Stockholm och sista platsen var såld månader i förväg].

Andra ser honom som en skrytsam bluff med målet att återupprätta patriarkatet. Den australiensiska författarinnan Claire Lehmann skriver: ”Den stora vattendelaren idag är inte mellan vänster och höger, mellan auktoritära och libertarianer utan mellan Jordan Peterson-anhängare och Jordan Peterson-motståndare”.

Avskydd av vänstern

Nu är Jordan Peterson emellertid ”ute” och han riskerar att bli ”struken” (ungdomsjargong för tystad). Peterson har länge varit avskydd i vänsterkretsar, misstänkt för att vara den intellektuella porten till kvinnohat och den alternativa högerns tal om vit överhöghet. En färsk bild på Jordan Peterson med en anhängare med en T-shirt med texten ”Jag är islamofob” tagen i Auckland på Nya Zeeland kort innan moskéattackerna i Christchurch i mars gjorde honom ännu hetare.

Efter attentatet i Christchurch drogs hans bok *12 livsregler* tillfälligt tillbaka från Whitcoulls, en stor nyzeeländsk bokkedja. Och Petersons planerade föreläsningar vid Cambridge-universitet nu i höst drogs tillbaka av universitetsledningen via Twitter. Peterson lät sig inte imponeras. ”Det var så oprofessionellt

att det nästan är ofattbart för mig”, säger han när vi talas vid. ”Jag förstår inte hur saken hanterades.”

Även om han fick ett samtidigt avsänt e-postmeddelande säger Peterson att han nåddes av Cambridge-universitetets meddelande per Twitter och att han inte tillfrågats i förväg. Han känner ”sorg” och ”chock” likväl som ilska över det falska intrycket som Cambridge Divinity School gav att han kommit och tigt om att få föreläsa, istället för den ömsesidiga överenskommelse som det handlade om. ”Det är kortsiktigt,” säger han. ”Det är inte så att folk strömmar till Divinity

Josh Glancy intervjuar Jordan Peterson

School.”

Han insisterar på att hans föreläsningar bokstavligen räddar liv. De ger förlorade själar en anledning att fortsätta. ”Ordna upp era prioriteringar”, säger han. ”För helvete, det här är ingen lek”.

Det är säkert riktigt att Peterson med miljoner följare skulle ha kunnat ge extra glans åt Storbritanniens näst bästa universitet, men hans akademiska rykte just nu är så lågt att Cambridge var redo att kasta ut honom.

Gillar inte uttrycket islamofobi

Det behöver inte sägas att Peterson inte ångrar fotot. Såg han vad killen hade på sig när fotot togs? ”Jag kastade ett öga på det”, säger han. ”Jag gillar inte uttrycket islamofobi, så är det med det. Jag anser att det är ett propagandistiskt ord. Men jag har ingen klädkod för mina föreläsningar. Han hade rätt att ha den satans tröjan på sig om han kände för det. Jag är

anhängare av yttrandefrihet”.

Det frustrerande med Peterson är inte de återkommande politiska stormarna omkring honom, utan att han inte gör något för att anpassa sig till de jordnära reglerna för det hövliga samhället. Han vägrar att använda personliga pronomen på ett sätt som ”ger språklig mark till postmodernistiska neo-marxister”. Han anser att ”patriarkatet” är en motbudande term och att män representerar ordning och att ”kvinnor är kaos”, åtminstone symboliskt. Han beskriver skillnaden i löner mellan män och kvinnor som en ”moderskapsfråga.”

Patriarkatets väktare

Det är därför *New York Times* har beskrivit honom som ”patriarkatets väktare” och *The Guardian* som ”farlig”. Kritiker hävdar att hans klagomål på att han blir tystad som dödsrosslingarna för den privilegierade manligheten, som om han skulle anse sig bli utsatt för censur. När allt kommer omkring har ingen en av Gud given rätt att hålla en föreläsningsserie vid Cambridge.

Men det beror på vilket perspektiv man har. Även om jag ofta har en annan uppfattning än han, så fann jag under de många timmar vi talades vid att Peterson var artig, eftertänksam och hängiven. Även om han ibland var lite långgrandig och bombastisk. Vänsterns rasande hat mot honom kommer förvisso som en överraskning för hans många anhängare, som samlas kring honom mindre för hans kulturkrig än för hans uppriktiga folkliga förnuft, myterna och historierna som hjälpte män och kvinnor som kände sig som främlingar (mest män) att hitta en uppgift och att känna sig som engagerad och meningsfull. För dem är han mycket mer än politik.

Förra sommaren kom tusentals av dessa anhängare till O2-arenan i London för en debatt mot Sam Harris, en annan poddare

och filosof. Peterson och Harris ingår i en löst sammansatt grupp ”oliktänkande” som kallar sig själva ganska högstämt för ”det intellektuella mörka nätet”, eller förkortat IDW. Vid evenemang som dessa uppträder Peterson nästan som en predikant, en halvsekulär evangelist som uppmanar sin församling att läsa Bibeln, att studera myterna och att lyssna till de stora filosoferna, så att de kan fly undan modernismens flod. Han kommer ofta tillbaka till Nietzsches ord: ”Den som har ett *varför* att leva för kan stå ut med nästan vilket *hur* som helst.”

En moralisk linje

”Det finns en stor hunger efter en seriös moralisk linje, för vi har inte haft någon på länge”, säger han. ”Rätttrådighet, ära och heder” – Petersons moralistiska språk kan låta ironiskt i memernas tid, men det är centralt för att han vinner sådan framgång. Utan att vara direkt religiös levererar han mening åt sina många unga manliga anhängare, han ser till sin församlings behov på det sätt som en predikant en gång hade gjort.

I vår förvirrande tid ger återblickar och anakronismer människor tillförsikt. Se på Jeremy Corbyn, Donald Trump och Bernie Sanders, alla personer som hör 1980-talet till. Peterson är också en anakronism, men han skulle kanske passa mer på 1890-talet. Han kommer från Fairview, Alberta, en liten och avlägsen stad i Kanada, och hans stil är hemmagjord och patriarkal, sentimentala predikningar levererade med blazer och jeans. Men det är hans brinnande intensitet och budskapet om personligt ansvar – ”ryck upp dig slöföck” – som har gjort honom till en fadersfigur för tusenden.

Länge arbetade 56-åringen som en framgångsrik, men föga känd psykolog vid University of Toronto. Hans berömmelse började när han höll en serie föreläsningar om Bibeln och när han blev osams med universitetsledningen om hur personliga pronomen skulle användas. Även om hans stil är akademisk är de 12 livsreglerna ofta enkla på gränsen till banala. Bädda sängen. Stå rak i ryggen. Sträva efter mening inte lycka. Livet är fullt av lidande, men det finns alltid en väg att undgå det. Och det fungerar – han får folk att ta till sig det.

Jordan B. Peterson under en föreläsning vid University of Toronto. Foto Adam Jacobs/Wikipedia.

Skapar struktur som hjälper

Efter varje föredrag, oavsett vart han reser, kommer tårögda anhängare fram med berättelser om hur han räddat dem från knark, förtvivlan eller fattigdom. Peterson använder gamla berättelser – Moses, Odysseus, Lejonkungen – för att erbjuda motsatsen till kaos. ”Din känslomässiga upplevelse finns inne i en berättelse,” säger han. ”Jag har skapat en struktur och den hjälper människor, den får dem att orientera sig i världen. Den fungerar som skydd mot nihilism, oro, förtvivlan, depression”.

Det vore trevligt att strunta i hans politik och bara koncentrera sig på orsaken till Petersons popularitet hos unga vilna män. Men det kan vi inte, eftersom han fortsätter att kasta granater och eftersom de vänsterinriktade institutionerna försöker driva bort honom från den allmänna arenan. ”Vänstern är inte bara motstån-

dare till yttrandefrihet”, säger han, ”de är mot själva idén om yttrandefrihet. Du talar inte för din egen skull, du talar för den arge vite medelålders mannen. Det finns ingen yttrandefrihet, den är omöjlig som princip. Du måste vara en talesman för din grupp”.

Han ser konflikten kring Cambridge som ett åskådliggörande av det sorgliga tillståndet hos universiteten och ”det pågående kvasimarxistiska angreppet på vår kulturs grunder”. Det är, menar han, varför allt färre skriver in sig till de grundläggande kurserna på universiteten, och det gäller särskilt unga män. Han är redo att gå in för att släcka deras intellektuella törst.

Men kontroverserna följer honom överallt, som en flock strykarhundar. Varför gillar han till exempel inte ordet islamofobisk? Han medger att det finns en ”olämplig trångsynthet” mot musli-

mer, men han menar också att begreppet islamofobi ”delvis skapats av människor som är islamiska extremister, för att se till att islam inte kritiseras som strukturellt begrepp”.

Vad säger han om de miljoner muslimer som upplever verkliga fördomar dagligen? Vad säger han om massakern i Christchurch? Kalla det vad som helst – islamofobi, anti-islamism, anti-muslimskt eller vad som helst. 50 människor dog för att de var muslimer. Peterson låter sig inte övertygas.

”Var det en antimuslimsk fördom? Var det en fördom mot invandrare? Var det en fördom mot mångfald? Han [skytten] hade uppenbarligen en agenda och den agendan var att splittra människor. Han sa det rätt fram. Han var mot invandrare. Att se det som ett exempel på islamofobi är en radikal och alltför förenklad beskrivning av något som var mycket värre.”

Petersons syn på islamofobi låter kusligt lik den åsikt som företrädades av Roger Scruton som i våras fick sparken som

den brittiska regeringens rådgivare i bostadsfrågor, för att han kallade islamofobi ett ”propagandaord”. Peterson anser att Scruton blev utsatt för en häxjakt när han fick sparken. ”Det är inte alls förvånande. Sådant händer hela tiden numer,” säger han och anklagar den vildsinta mobbmentaliteten och de ylande horderna på Twitter, ”en farlig social plattform” som inte ”är teknologiskt anpassad till det mänskliga psyket”.

Kamp mot vänsterns censur

Det handlar om en uteslutande kultur, där ett misstag kan göra slut på karriären, särskilt inom universitetsvärlden. Problemet är, enligt Peterson, att människor som arbetar med detta ”arbetar med förutsättningen att de inte själva kommer att begå något misstag. Folk begår misstag. De tas ur sitt sammanhang. Om regeln ska vara att du aldrig ska ha sagt något som skulle kunna tolkas som kränkande av någon som helst minoritet – jag menar då inte en etnisk minoritet utan jag menar

en minoritet vilken som helst – så passar de inte längre för ett offentligt ämbete eller att delta i den allmänna debatten, vem i helvete skulle klara sig då?”

Peterson är förvisso en person som inte kommer att klara sig undan den typen av attacker. Jag är inte säker på att han vill det heller. Det är hans slagfält och han vet att varje stoppad föreläsningsserie, hur irriterande det än vara må, stärker hans ställning bland anhängarna ytterligare. Martyrskapet är bra för affärerna och Peterson verkar pigg på att krydda konflikten ytterligare. I kampen mot vänsterns censur finns ”det ingen vinnare” säger han. Kanske förlorar han då, men han gör det ganska framgångsrikt. Censur eller inte, du kommer snart att höra av Peterson igen.

Josh Glancy. The Sunday Times/The Interview People. Översättning: C G Holm.

Lag och rätt på havet

Ryssland led nyligen ett svidande nederlag (25 maj) då FN:s havsrättsdomstol behandlade ärendet angående de internerade och fängslade ukrainska sjömännen och de tre fartyg – två marina och en bogserbåt – som Ryssland tagit kontroll över. 19 av 20 medlemmer röstade för att Ryssland omedelbart måste frige 24 ukrainska sjömän och släppa de tre ukrainska fartyg som togs i Kertjsundet i november förra året. Bara den ryske domaren röstade emot.

Ett av fartygen rammades av ett ryskt fartyg. Ryssarna öppnade eld och tre ukrainare sårades. Även om de ukrainska fartygen vände om, blev de förföljda och bordade. Ryssarna anser att ukrainarna hade kränkt ryskt territorium, och att ärendet ska behandlas av ryska domstolar. Ukrainarna hävdar att de är krigsfångar och ska behandlas därefter. Azovska sjön är ett havsområde som enligt ett tidigare avtal mellan Ukraina och Ryssland ger de två länderna samma rättigheter. Ukrainska fartyg – militära eller civila – har därför full rätt att passera den enda vägen in i Azovska sjön, där Ukraina har två vik-

tiga hamnar. Det är väl ingen överraskning när ryska myndigheter förklarar att de inte kommer att följa domen. Ärendet borde engagera alla sjöfarande nationer. Fri navigation på haven – Azovska sjön inkluderat – är en viktig princip som ock-

så ligger i Rysslands intresse. Istället väljer landet att uppträda som en pirat och tar sig med våld rättigheter både till sjöss och havs. *Källa Kyiv Post.*

Nils Tore Gjerde

Ryssland har byggt en bro mellan den ockuperade Krimhalvön och det ryska fastlandet, över Kertjsundet. Enligt internationella avtal råder det fri navigationsrätt i Kertj-sundet och Azovska sjön. Men Ryssland struntar i detta och har bland annat blockerat sjöfarten under den nya bron.

Folkmordet i Turkiet 1915

1915 mördades mellan 1,5 och 2 miljoner kristna i det som idag är Turkiet. Turkar och kurder såg främst en möjlighet att erövra jordbruksmark, men det hela skedde med den turkiska regeringens påhejande och dess militära stöd.

Redan i slutet av 1800-talet drabbades tiotusentals armenier av förföljelser i det Osmanska riket. Det var den turkiske sultanen som slog till mot den kristna minoriteten i de östra delarna av dagens Turkiet. Förutom mord och förföljelser, beslagtagna ägodelar och egendomar, utsattes armenierna för tvångskonverteringar till islam. Armenierna tvingades betala skatt både till den turkiske sultanen och till lokala kurdiska hövdingar. I samband med förföljelserna flydde många armenier över gränsen till det tsaristiska Ryssland.

Under Första världskriget, med höjdpunkt 1915, mördades ungefär 1,5 miljoner armenier och 300 000 assyrier samt tiotusentals greker i det som då var Osmanska riket. Det handlade nästan uteslutande om kristna som mördades av muslimska turkar eller kurder.

Armenierna hade bott i det som idag är östra Turkiet i ungefär 3 000 år. Turkarna anlände 1500 år senare. I början av 1915 fanns det två miljoner armenier i det Osmanska riket (idag Turkiet). Idag finns det cirka 60 000. Än idag förnekar turkarna folkmordet, trots överväldigande bevis i form av offentliga arkiv, ögonvittnesskildringar och rapporter från diplomater och missionärer.

Under Första världskriget anslöt sig det Osmanska riket till axelmakterna. Det gick dåligt för turkarna i kriget. I januari 1915 intog ryska trupper områden söder om Kaukasus som kontrollerats av turkarna.

Början på folkmordet

Den 24 april 1915 greps ett stort antal armeniska intellektuella i Konstantinopel (dagens Istanbul). Flertalet blev senare mördade. Det var början till det armenisk-assyrisk-grekiska folkmordet. Folkmordet mot de kristna grupperna i resterna av det Osmanska riket.

1908 hade ungturkarna tagit makten och börjat genomföra en radikal omstötning av det turkiska samhället, i mycket inspirerad av västerländska tankegångar.

Men den skedde på bekostnad av de kristna grupperna i Turkiet.

Efter inledningen i Konstantinopel i april spreds förföljelserna ut i provinserna. Det kunde gå till så att det i en by eller stad tillkännagavs att alla armeniska män skulle samlas vid kommunhuset. När de kom dit kastades de omgående i fängelse. Efter några dagar tvingades de marschera ut från sin by i kolonner. När de kommit ut tillräckligt långt från byn avrättades de.

Redan i maj 1915 visste man i Väst vad som hände. En gemensam varning riktades till ungturkarna från Ryssland, Storbritannien och Frankrike (Turkiets motståndare i Första världskriget):

”Kurder och den turkiska befolkningen i Armenien har varit upptagna med att massakrera armenier med de osmanska myndigheternas tysta medgivande och ofta direkta bistånd... samtidigt vänder sig den osmanska regeringen i Konstantinopel i raseri mot den fredliga armeniska befolkningen”.

De tre makterna hotade att de brott mot mänskligheten som begåtts skulle kunna leda till att de ungturkiska ledarna personligen ställdes till svars för sina illgärningar.

Kvinnor och barn avrättades inte direkt. De tvingades istället att marschera ut i vildmarken eller öknen. Gendarmer såg till att ingen rymde. I juni 1915 kom order om att alla armenier skulle deporteras.

Deporterade ut i öknen

Deporteringarna gick mot sydöst, ut i öknen. Det förutsattes att armenierna skulle bosätta sig på deportationsorterna. Men ingen försåg dem med livsmedel och andra förnödenheter under marschen och de som kom fram fick inte heller någon hjälp. Tvärtom straffades de som försökte hjälpa armenierna. Det uppskattas att ungefär 15 procent av de deporterade nådde fram till den syriska öknen.

Liken efter de som avlidit under döds-

marschen lämnades kvar efter vägarna. Och de som släntrade efter konvojerna sköts ned av turkiska soldater.

Det var inte bara vuxna armenier som utsattes för förföljelserna. De ansvariga för massakrerna ansåg att de vuxna armenierna var dagens fiender. Men barnen var morgondagens fiender. Barn stängdes in i hus som brändes ner och barn kastades i stora mängder i Svarta havet för att drunkna.

Dödsmarscherna kombinerades med övertagande av armenisk egendom. I september 1915 utfärdades ett dekret om statligt övertagande av ”övergiven egendom”, till exempel egendom som tillhörde dem som deporterats. Talaat Pascha, en av de turkiska ledarna, bad den amerikanske ambassadören Henry Morgenthau att sammanställa en lista över armeniska försäkringstagare i amerikanska livförsäkringsbolag. Pascha förklarade att de avlidna säkert inte heller hade några släktingar kvar i livet och att försäkringskapitalet därför skulle tillfalla den turkiska staten. Morgenthau vägrade.

Turkiska staten fick alltså inte försäkringskapitalet efter dödade armenier med utländska försäkringar. Men den armeniska apostoliska kyrkans alla tillgångar beslagtogs av den turkiska staten. Kyrkor förvandlades ibland till moskéer, men först sedan kristna kulturföremål förstörts.

Svenskt ögonvittne

En av de första som gjorde folkmordet på armenierna känt utanför närområdet var den svenska missionären Alma Johansson. Hon arbetade i början av 1900-talet som missionär i de kristna delarna av Turkiet. Hon arbetade som barnmorska vid ett barnhem. Under perioden 1910–1915 drev hon tillsammans med norskan Bodil Biørn ett barnhem för armeniska barn i staden Mus i östra Turkiet. Hon blev vittne till många av misssåden i området, vilket hon lyckades föra vidare genom amerikanska och tyska diplomater i

Civila armenier förs till ett fängelse i staden Mezireh i april 1915. Bilden togs av en okänd tysk som var på plats. Foto: Wikimedia Commons.

Konstantinopel. Hon skrev senare (1930) skriften *Ett folk i landsflykt*, som gav en ögonvittnesskildring om vad som hänt. Enligt Alma Johansson stod det redan under 1914 klart att en massaker skulle drabba armenierna.

I samband med händelserna 1915 berättade Alma Johansson att en turkisk

Alma Johansson arbetade som svensk missionär i Armenien under 1910-talet. Hon upplevde på plats det armeniska folkmordet. Hon avled 1974 och ligger begravd på Skogskyrkogården i Stockholm. Foto: Wikimedia Commons.

styrka trängde in i hennes barnhem och beordrade att alla skulle deporteras. Hon bad att få tala med guvernören, som hon träffat tidigare. Han hade då varit kompromisslös och brutal. Den här gången försäkrade han dock artigt och belevat på heder och samvete att inget skulle hända de armenier som var kvar, däribland de på barnhemmet. De skulle skickas till Mesopotamien med oxvagnar eller åsnor. I den stunden trodde Alma Johansson att det fanns hopp för barnen. Tillsammans med armeniska lärare och sköterskor deporterades barnhemsbarnen medan den svenska missionären blev kvar i staden.

Några dagar senare fick hon höra vad som hänt. Barnen hade blivit inestängda i ett hus som sedan brändes ner. Lärarinorna och en av de större flickorna var dock ännu vid liv. Alma Johansson sökte på nytt upp guvernören, som lovade att dessa skulle frigges, vilket faktiskt skedde.

Aurora Mardiganian beskriver i sin bok *Ravished Armenia* hur hon våldtogs och sedan placerades i ett harem. Hon lyckades, i motsats till de flesta andra, fly. Hon berättar om hur hon bevittnat att sexton kristna flickor korsfästes med spikar genom sina händer och fötter.

Minnet av folkmordet idag

Flertalet västländer erkänner officiellt folkmordet som sådant. Den svenska Riksdagen antog 2010 ett uttalande om

saken, men Regeringen – både socialistiska och borgerliga – har vägrat att följa Riksdagens beslut att Sverige officiellt ska erkänna folkmordet.

Winston Churchill konstaterade att turkarna använde tillfället som gavs i Första världskriget till att likvidera ”interna fiender”, som inhemska kristna. Detta eftersom flertalet länder som hade kunnat protestera var fullt upptagna med Första världskriget. Det anmärkningsvärda är att den turkiska staten än denna dag förnekar fakta om massakrerna.

Idag driver många muslimska länder en liknande politik mot sina kristna minoriteter, och så även när det handlar om människor med samma språk och samma etniska bakgrund. I Turkiet 1915 handlade det om språkliga och etniska minoriteter som blev utsatta för folkmordet.

Den etniska rensningen av armenier och assyrier uppväcktes av panislamism och religiös fanatism.

Turkiets linje

Turkiets officiella linje är att en halv miljon armenier avled av svält och hunger. Det skedde när hela folkgruppen drevs ut i den syriska öknen, där det fanns små möjligheter att överleva.

Än idag är historien en mycket känslig sak i Turkiet. Journalisten och armeniern Hrant Dink sköts till döds i Istanbul 2007. Den omedelbara anledningen tycks ha varit att Dink avslöjat att den turkiske ”landsfadern” Kemal Atatürks adoptivdotter Sabiha Gokcen i själva verket var en armeniska som blivit föräldralös i samband med folkmordet 1915. Mer än 100 000 människor deltog i Hrant Dinks begravning.

Turkarna förnekar att det handlade om ett folkmord. Deras medskyldiga, de likaledes muslimska kurderna, har haft en annan inställning. De erkänner att de var inblandade i massakrerna och att det som idag är den mest kurdiska staden och provinsen i Turkiet, Diyarbakir, till nästan hälften beboddes av kristna armenier vid 1900-talets början.

Det var turkarna som drev på folkmordet, men de köpte ganska enkelt kurderna som medbrottslingar. De som var med och mördade armenier lockades med att de fick vara med och dela på de mördades jordegendomar. Många kurder blev förmögna när de tog över mördade grannars gårdar.

Julian Assange fick vad han förtjänade

Efter sju år på Ecuadors ambassad i London greps Julian Assange av brittisk polis den 11 april 2019 efter beslut av den ecuadorianska regeringen. Det var inte en dag för tidigt. Den kriminelle narcissisten och fullblodsegoisten Julian Assange fick exakt vad han förtjänade.¹

Det var den 17 december 2012 som Assange sökte och fick tillåtelse av Ecuador att ta sin tillflykt till landets ambassad i London. Han var då häktad i sin frånvaro av Stockholms tingsrätt anklagad för sexualbrott under ett besök i Sverige 2010. Han greps i London två år senare, men frigavs mot borgen den 16 december 2012. Han bröt mot borgensbestämmelserna och begav sig dagen därpå till Ecuadors London-ambassad i syfte att undgå utlämning till USA.

När Assange beviljades uppehållstillstånd styrdes Ecuador av en USA-kritisk vänsterregering ledd av Rafael Correa, som hade makten 2003–17. Därefter har ledningen innehaft av Lenin Moreno, vilken tillhör samma vänsterkonstellation som Correa, men har betydligt svalare känslor för Julian Assange. Moreno är för övrigt den ende tjänstgörande statschef i världen som använder rullstol.²

Intressant att notera är att när Assange hämtades av brittisk polis för att ställas inför den brittiska rättsvisan så var det Berlin-baserade nyhetsföretaget Ruptly, som ägs av den ryska regeringens engelskspråkiga nyhetskanal *RT (Russia Today)*, det enda massmedium som fanns på plats. Företaget var distributör av Julian Assanges kortlivade pratshow.³

Förbindelser med ryska hackare

President Lenin Moreno har motiverat beslutet att avvisa Julian Assange från Ecuadors London-ambassad med den senares ”ohövlige och aggressiva beteende”. Assange sägs bland annat ha smetat

avföring på väggarna samt misskött den katt han fått tillstånd att hysa på ambassaden. Han har också krävt att få utse sin egen säkerhetspersonal och föreslagit att den ska innehålla ryska inslag. Han ska vidare ha skyllt det eländiga tillståndet i världen omväxlande på feminismen och glasögonprydda judiska skribenter.

Måhända ännu viktigare för avvsningsbeslutet är den ecuadorianska inrikesministern Maria Paula Romos deklaration om att Assange lagt sig i ”Ecuadors interna politiska förhållanden”, samt att han upprätthållit förbindelser med två ryska datahackare i Ecuador; dessa ska ha sam-

tommy.hansson@
contra.nu

arbetat med den tidigare regeringsministern Ricardo Patino i syfte att försvaga Lenin Morenos regering.

Det är i det sammanhanget man får se häktningen av en av Assanges svenska kontakter i Ecuadors huvudstad Quito. Denne anklagas för dataintrång i samråd med ryska hackare i Ecuador.⁴

Grundade WikiLeaks 2006

Julian Paul Assange föddes den 2 juli 1971 i Townsville i Queensland på Australiens östkust som son till Christine Ann Hawkins och John Shipton. Modern bröt snart upp från förhållandet med Julians biologiska pappa till förmån för Richard Brett Assange, som alltså blev unge Julians styvfar och den han betraktar som sin riktige far. Familjen, som inkluderade Julians halvbror, flyttade inte färre än 37 gånger.⁵

Julian Assange började ägna sig åt da-

tahackning 1987 under pseudonymen Mendax. Han bildade tillsammans med två medarbetare hackergruppen International Subversives, som bland annat bröt sig in i det amerikanska försvarsdepartementets samt NASAs datasystem.

1994 återfinns vi Assange i Melbourne som programmerare och utvecklare av fri programvara. Han var 1989–99 gift med Teresa Assange och fick med henne sonen Daniel, som nu är 30 år gammal och verksam i databranschen.

2006 blev så Julian Assange en av grundarna av gruppen *WikiLeaks*, dit den som ville kunde läcka hemligstämplade dokument. Gruppen fick stort genomslag när den började offentliggöra uppgifter om amerikanska övergrepp i kriget i Irak och Afghanistan. Assange blev *WikiLeaks* ansikte utåt och hade inom några få år fått status som en rockstjärna. 2009 tilldelades Assange Amnestys International Media Award för att ha uppmärksammat förekomsten av så kallade utomrättsliga avrättningar i Kenya.

Konspirationsteorier

När Julian Assange kastades ut från Ecuadors ambassad deklarerade Edward Snowden, en amerikansk så kallad visseblåsare och tidigare CIA-anställd som läckt hemliga dokument från USAs signalspaningstjänst National Security Agency (NSA), att det var ”en mörk stund för pressfriheten”. Efter att ha avslöjats tog Snowden sin tillflykt till Ryssland, där han ännu befinner sig.⁶ Snowden brukar i likhet med Assange av såväl vänsterliberaler som Rysslands-vänner långt ut på den nationalistiska högerkanten betraktas som en modig sanningssägare vilken fallit offer för dolska konspirationer mellan CIA (givetvis) och diverse internationella operatörer. Konspirationsteoretiker

¹<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/xPrao8/julian-assange-har-gripits-i-london>

²https://sv.wikipedia.org/wiki/Len%C3%ADn_Moreno

³<https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2019/04/julian-assange-got-what-he-deserved/587008/?fbclid=IwAR0vUJjz5WERw9U6hNjxD8E1OABv-OTHFhD-yo-EpK7vIbFjSNuqsq1QI0i>

⁴<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/haktade-svenskenskans-kan-flyttas-fran-el-inca-fangelset>

⁵https://sv.wikipedia.org/wiki/Julian_Assange

⁶<https://tommyhansson.wordpress.com/2013/06/12/edward-snowden-hjalte-eller-forradare/>

har gått så långt att de beskyllt de båda svenska kvinnor som anklagat Julian Assange för våldtäkt att vara förklädda amerikanska agenter med det enda syftet att ”sätta dit” hjälten Julian Assange.

Enligt detta narrativ, och troligen enligt Assange själv, skulle konspirationen mellan de svenska kvinnorna, Storbritannien och USA syfta till att förpassa Assange till det amerikanska terroristfängelset i Guantanamo på Kuba.

Edward Snowden och Julian Assange är emellertid inte några modiga sanningssägare eller frihetens förkämpar. Genom att med sin verksamhet undergräva världens viktigaste demokrati, USA, bidrar de tvärtom till att försvaga den globala friheten och demokratin och därmed stärka totalitära/auktoritära diktaturstater som Kina och Ryssland.

Julian Assange och dåvarande vännen Daniel Domscheit-Berg i Berlin 2009. Sedan dess har Domscheit-Berg gett ut en bok som är en frontaluppgörelse med Julian Assange. Det framgår av nyare bilder att Assange hälsa är klart vacklande. Foto: Andy McGee, Wikimedia Commons.

Mannings roll

Bilden av Julian Assanges USA-fientliga verksamhet blir inte komplett om vi inte berör Bradley (Chelsea) Mannings roll i det hela. Michael Weiss skriver följande om Manning i den anrika amerikanska tidskriften *The Atlantic* den 12 april 2019: ”Med start i januari 2010 började Bradley (Chelsea) Manning till *WikiLeaks* (och Assange personligen) lämna hemligstämplade dokument som han fått från amerikanska regeringsservrar. Dessa inkluderar akter om krigen i Afghanistan och Irak och amerikanska dokumentgömmor.”

Bradley Manning, född 1987, är en tidigare amerikansk arméanställd analytiker som senare kom att identifiera sig som kvinna och därför bytte förnamn till Chelsea. Manning dömdes 2013 till 35 års fängelse för spionage och andra brott efter att ha utlämnat sekretessbelagda handlingar till allmänheten via *WikiLeaks*. En av Barack Obamas sista handlingar som amerikansk president var att förkorta Mannings straff. Den senare frigavs den 17 maj 2017.⁷

Chelsea Manning arresterades på nytt den 8 mars 2019 efter att ha vägrat vittna

⁷ https://sv.wikipedia.org/wiki/Chelsea_Manning

mot Julian Assange inför en så kallad grand jury. Hon frigavs två månader senare, men fängslades på nytt sedan hon återigen vägrat att vittna om Assange.

Den bisarre Israel Shamir

USA anklagar Julian Assange för att ha försökt hjälpa Manning att hacka det amerikanska försvarshögkvarteret Pentagon, något som inte kan anses vara ett normalt journalistiskt förfarande, utan tvärtom ett lagbrott som kan resultera i förlust av arbete, renommé och frihet.

Assange har struntat i att han genom att publicera namn på amerikaner och andra som varit verksamma i krigszoner och/eller diktaturstater äventyrat dessas liv och välbefinnande. En journalist verksam på den brittiska vänstertidningen *The Guardian* sökte förgäves övertyga Julian Assange om att det var moraliskt förkastligt att offentliggöra namn på afghaner som samarbetade med USA.

Assange svarade: ”Tja, de är informanter. Så om de blir dödade så är det något de får räkna med. De förtjänar det.”

Namnen publicerades aldrig i *The Guardian* men väl i *WikiLeaks* upplaga av de aktuella filerna.

En av Julian Assanges mer bisarra kontakter har, enligt *WikiLeaks*-medarbetaren

och *Guardian*-journalisten James Ball, varit Förintelse-förnekaren och Israel-hataren Israel Shamir – i Sverige folkbokförd som Adam Ermash – vilken 2010 blev *WikiLeaks* kontaktperson i Ryssland. Shamir hade tillgång till tusentals hemliga amerikanska telegram månader innan de publicerades av *WikiLeaks*.⁸

Shamir, som är av judisk börd, föddes i Novosibirsk i Ryssland 1947 och är far till den svenske journalisten Johannes Wahlström. Han dök upp i Moskva och erbjöd sig enligt tidningen *Kommersant* skriva artiklar, för 10 000 US dollar styck, baserade på telegrammen. Därefter reste Shamir till Minsk och ska enligt uppgift ha överlämnat omfattande volymer med oredigerade telegram till Aleksandr Lukasjenkas vitryska diktaturregim.

Fick nog

WikiLeaks-grundaren Julian Assange har genom sin verksamhet utsatt många oskyldiga människor för livsfara och tycks vidare ha samarbetat med främmande regimer, inte bara i syfte att ”avslöja” amerikanska krigsbrott utan för att hjälpa dessa utföra egna brott. Han har genom denna verksamhet släpat ord som

⁸ https://sv.wikipedia.org/wiki/Israel_Shamir

Kvinnovälde i media

Helena Stålnert, ordförande i Förvaltningsstiftelsen för SR, SVT och UR. Officiellt foto från stiftelsens hemsida.

Du läser ofta i media om ”mansdominansen” inom olika yrkesområden. Särskilt när det gäller personer på ledningsposter. Av någon för Contra svårbegriplig anledning ska det vara minst 40 procent av det ena könet på ledande befattningar, i styrelser etcetera.

Du läser sällan i media om hur det ser ut inom media självt. För där är bilden en helt annan än den som brukar beskrivas när media skriver om andra branscher och klagar på ojäm fördelning. För inom ledande media är könsfördelningen i hög grad ojäm, med kvinnor på flertalet ledande poster.

Den viktigaste posten inom svensk media, ordförande inom Förvaltnings-

stiftelsen för SR, SVT och UR innehas av Helena Stålnert. Stiftelsens uppgift är att utse styrelser för de tre public service-bolagen.

Bägge de två stora public service-bolagen har kvinnor på VD-posten. Cilla Benkö för Sveriges Radio och Hanna Stjärne för Sveriges Television. Aftonbladets ”publisher” (kombinerad VD och chefredaktör) heter Lena K. Samuelsson. Svenska Dagbladets motsvarighet Anna Careborg.

Det är bara Bonnierkoncernen av ledande mediaföretag som låter männen sticka fram med Peter Wolodarski på Dagens Nyheter, Thomas Matsson på Expressen och Casten Almquist på TV4. 📧

Svensk medias toppskikt. Cilla Benkö VD för Sveriges Radio, Hanna Stjärne VD för Sveriges Television. Lena K. Samuelsson publisher för Aftonbladet och Anna Careborg dito för Svenska Dagbladet. De män som finns på toppposter jobbar alla inom Bonnierkoncernen. Foto på Cilla Benkö och Hanna Stjärne, respektive bolags officiella presentationsfoto. Lena K. Samuelsson Bengt Oberger/Wikimedia Commons och Anna Careborg från Twitter.

transparens och öppenhet i smutsen.

Dessa handlingar har likafullt inte lett till några rättsliga åtgärder. Michael Weiss i *The Atlantic*: ”Om han är oskyldig till att ha hackat amerikanska regeringssystem – eller kan prestera ett godtagbart försvar för hackningen – låt honom då få sin dag i rätten, först i Storbritannien och därefter i Amerika. Men fortsätt inte att förväxla hans falska pläderingar för sympati, hans storhetsvansinne och hans promiskuitet med fakta. Julian Assange fick vad han förtjänade.”

Ett antal av Julian Assanges tidigare vänner och medarbetare fick till slut nog av hans narcissistiska divalater och diktaturfasoner. En av dessa är Daniel Domscheit-Berg, född i Tyskland 1978 och tidigare känd under pseudonymen

Daniel Schmitt, som 2011 publicerade boken *Inside WikiLeaks. Meine Zeit bei der gefährlichsten Website der Welt*.

I boken, som också finns i en engelsk upplaga, beskriver Domscheit-Berg *WikiLeaks* som en farlig sekt och Julian Assange som en nyckfull diktator. Boken kritiserar dels Julian Assanges ledarsskapsstil, dels hanterandet av *de afghanska dagböckerna*, en läcka amerikanska dokument avseende Afghanistan. Domscheit-Berg startade en egen verksamhet kallad *OpenLeaks*, vilken emellertid inte tycks ha blivit någon större succé.⁹

Julian Assange dömdes av den brittiska rättsvisan efter hämtningen från ambassaden till 50 veckors fängelse för borgensbrott. USAs justitiedepartement har sedan dess meddelat, att man

avser att åtala Assange för spionage på sammanlagt 18 punkter. Detta innebär att han, i alla fall teoretiskt, kan dömas till över hundra års fängelse. Vilket innebär att han sannolikt kan ta Sveriges återupptagande av sexualbrottsutredningen med visst jämnmod.¹⁰ 📧

⁹Daniel Domscheit-Berg: *Inside WikiLeaks-Meine Zeit bei der gefährlichsten Website der Welt*, Econ Verlag, Berlin. På engelska *Inside WikiLeaks: My Time with Julian Assange and the World's Most Dangerous Website*, Random House, New York

<https://www.corren.se/kultur-noje/bocker/domscheit-berg-avslojar-wikileaks-egna-hemligheter-5540520.aspx>

¹⁰ https://feber.se/samhalle/art/397583/usa_talar_julian_assange_fr_ny/

BOK-NYTT

Nej till globalismen

Yoram Hazonys bok *The Virtues of Nationalism* är ett elegant försvar för ordningen som skapades efter Westfaliska freden. Ett system med självständiga stater. Hazony riktar samtidigt kritik mot den tyske upplysningsfilosofen Immanuel Kant som 1795, mitt under Upplysningstiden, presenterade ett manifest med titeln *Zum Ewigen Frieden* (svensk översättning *Om den eviga freden*, 1996). *Den eviga freden* var ett angrepp på nationalstaten. Självbestämmande var enligt Kant barbari och han såg istället framför sig en internationell stat som skulle växa fram ur alla folks vilja. De som var motståndare till en sådan utveckling var barbarer som motverkade en rationell utveckling för människan.

Globalistiska angrepp mot nationalstaten är ett ganska nytt fenomen. På 1800-talet handlade det om de europeiska folkens frigörelse från imperierna. Senare, under 1900-talet handlade det om de östeuropeiska folkens frigörelse från Sovjetunionen. Både nationalsocialisterna och sovjetkommunisterna försökte sätta stopp för folkens självbestämmande.

Tanken om en universell ordning som alternativ till nationalismen resulterade i några av mänsklighetens värsta brott. Kants vision hade lett fram till en gigantisk världsregering. Centrala teknokrater

Immanuel Kant 1724–1804

hade reglerat varje aspekt av det mänskliga livet. Moderna vänsterglobalister ser idag hellre ett världsomfattande imperium med universella lagar som gäller för alla nationer. Om nödvändigt måste våld användas för att få nationerna att rätta in sig i ledet.

För att förverkliga visionen gäller att alla självständiga och demokratiska stater som motsätter sig globalismen beskrivs som illiberala och autokratiska, länder som hindrar en progressiv utveckling. De konservativa har, enligt globalisterna, avslöjat sig som fiender till internationalismen. I själva verket står de konservativa, och har alltid stått upp, mot storskaliga försök till social ingenjörskonst. Som det sentida försöket att skapa en marxistisk-leninistisk världsstat av socialistiska sovjetrepubliker.

Sovjet använde våld för att skapa sitt imperium. Globalisterna idag hävdar att deras projekt är byggt på välvilja. Men det är omöjligt. Alla federala projekt har misslyckats, från franska revolutionen och framåt. Napoleons, Hitlers och Stalins imperier slutade alla med våld och blod.

Men EU då? Är det inte ett exempel på ett välvilligt imperium i Kants anda? Det skapades för att avskaffa kriget mellan de europeiska länderna efter två förödande världskrig. Som israelisk medborgare har Hazony naturligtvis sina dubier om EU, en organisation som alltid har tenderat att stödja palestinska revolutionärer. Hazony konstaterar att EU inte har någon stark verkställande funktion för att driva utrikespolitik eller om nödvändigt föra krig. Hazony ser på Europa som ett amerikanskt protektorat. Och visst är Europa ett protektorat från militär synpunkt. Det amerikanska kärnvapenparaplyet är det viktigaste inslaget. Alternativet skulle enligt Hazony vara en tysk upprustning och ökad makt till Tyskland. EU har sina problem och med tiden kommer de säkert att lösas av en centralt placerad makt, oavsett vad som sägs i EUs statuter. Centrala teknokrater kommer att tolka, strun-

Yoram Hazony, född 1954

ta i och ändra i grunddokumenten för att få det att passa vad de anser behövs för att utveckla välståndet i unionen.

Historiska erfarenheter talar för nationalstaten. Den är grundad på familjer och klaner, som delar en gemensam historia. En sund nationalstat vill inte ha yttre inblandning i de egna angelägenheterna. Den Westfaliska freden byggdes på en realistisk uppfattning om internationell politik. Den avskaffade inte krigen, men den byggde upp en värdefull maktbalans.

Ett system med nationalstater är att föredra framför ett system som bygger på en enda övergripande doktrin, globalismen, med ett centraliserat styre och ett löfte om frälsning om man underkastar sig det styret. Maktbalans är alternativet när ingen autokratisk eller totalitär stat kan växa sig för stark.

Hazonys bok försvarar nationalstaten och nationalismen och är en välkommen varning mot de växande försöken från internationalister och globalister att skapa en ny misslyckad världsregering. Troligen kommer vi i Europa inte bara att få se en motreaktion mot Kants tänkande. Reaktionen kommer att ta många olika former. Hazony slutar med slutsatsen att det inte finns någon moralisk mognad i att ansluta sig till ett välvilligt imperium. Det kommer inte att kunna ta hand om mänskligheten, rättvisan och det egna styret. Moralisk mognad är att stå på sina egna ben, att lära sig att styra sig själv och att försvara sig själv, utan att skada dem som finns i vår omgivning. Det skulle också göra det möjligt att ge stöd till dem som står oss närmast. Vi skulle hoppas på att, när den tiden kommer, det ska vara möjligt för oss att överföra vår nationella frihet, till våra barn. Bertil Häggman

Solen – inte människan – styr klimatet

Tege Tornvall är journalist och har sedan mer än tio år följt klimatfrågan. I boken *Tänk om det blir kallare?* går han igenom en av de vanligaste myterna om klimatet. Att jordens temperatur främst styrs av växthusgaser. En del forskare har hävdat det och fått stöd av FNs klimatpanel IPCC. Andra menar att den avgörande faktorn bakom klimatets utveckling är solens aktivitet och jordens bana runt solen. Något som mänskligheten definitivt inte kan göra något åt.

Boken är ett överflöd av faktauppgifter, bilder och diagram som beskriver varför det finns all anledning att förhålla sig skeptisk till de i politiken (inte vetenskapen) förhärskande klimatteorierna.

Koldioxiden utgör 0,04 procent av atmosfären. Koldioxidhalten har under jordklotets historia normalt varit mångdubbelt högre, under de första miljarderna år i jordens historia

var koldioxiden till och med dominerande i atmosfären. Men då var halten så hög att varken växter eller djur kunde utvecklas. När koldioxidhalten var nere på ungefär 0,5 procent (tolv gånger dagens nivå) började det hända saker. Sedan har koldioxidhalten svängt, bland

annat i samband med de återkommande istiderna. Och de svängningarna har skett redan innan det fanns några människor på jorden.

Mycket talar för att solen är på väg att minska sin aktivitet och det leder till lägre, inte högre, temperatur. Vi vet att

under flera miljoner år har det kommit en istid med 100000 års mellanrum. Och den har varit betydligt längre än de kortare mellanistiderna, en sådan period som vi nu befinner oss i.

Tege Tornvall pekar på att historien på senare tid talar för att det är något annat än människans koldioxidutsläpp som påverkar medeltemperaturen på vår planet. Under de ekonomiska krisåren, bland annat 1930-talskrisen, minskade människans utsläpp av koldioxid, men temperaturen ökade kraftigt. Den totala koldioxidhalten ökade ändå. Och 1930-talet kännetecknades av osedvanligt höga temperaturer. Flertalet värmerekord runt om i världen härstammar fortfarande från 1930-talet.

Trots fakta är våra politiker beredda att satsa miljarder på klimatåtgärder som inte kommer att göra någon nytta och framförallt inte förmår att motverka de naturliga solcykler som vi är utsatta för vare sig vi vill det eller inte.

Tege Tornvall: Tänk om det blir kallare? Nätverket Klimatsans.

CONTRA

3 1994...

Ett av de mest flagranta exemplen på svensk undfallenhet mot det kommunistiska Sovjetunionen behandlades i *Contra*. Sänkningen av fartyget *Bengt Sture*. Fartyget torpederades 1942 på Östersjön av en sovjetisk ubåt. Detta förnekades länge av Sovjet, men kom fram 1963 när ett sovjetiskt förlag uppenbarligen gjorde en blunder och släppte igenom uppgifter om sänkningen av *Bengt Sture*. Året därpå fick svenska UD uppgifter från en frisläppt krigsfånge att det fanns överlevande från *Bengt Sture* i ett läger i Norilsk på Kolahalvön. Men saken slarvades bort av UD, så frågan togs aldrig upp i samband med

Nikita Krusjtjevs besök i Sverige 1964. Senare framkom uppgifter om att den sovjetiska ubåten tagit ombord sex eller sju överlevande, som fördes till Kronstadt utanför Sankt Petersburg, där uppgifter finns om fångarna, men inga uppgifter om vad som hände sedan. I *Contra*'s serie om före detta sovjetrepubliker hade turen kommit till Tadzjikistan som ännu denna dag är en diktatur som bygger vidare på de strukturer som fanns under Sovjettiden. Vi berättade om de svenska kommunernas oansvariga hantering av pensionerna för de anställda. Svenska företag köpte antingen

pensionsförsäkringar för sina anställda eller tog åtminstone upp en skuld till de anställda för deras pensioner (en skuld som måste kreditförsäkras). Kommunerna kunde vid den här tiden göra lite som de ville och många kommuner räknade kallt med att framtida skattebetalare skulle stå för notan när dåtida kommunalanställda ville ha ut sina pensioner. Men på många ställen fanns varken försäkringar eller bokförda skulder till personalens pensioner. Numer avsätter faktiskt kommuner pengar till pensioner, men fortfarande finns miljardbelopp i skulder från den tid då inga avsättningar gjordes.

...för tjugofem år sedan